

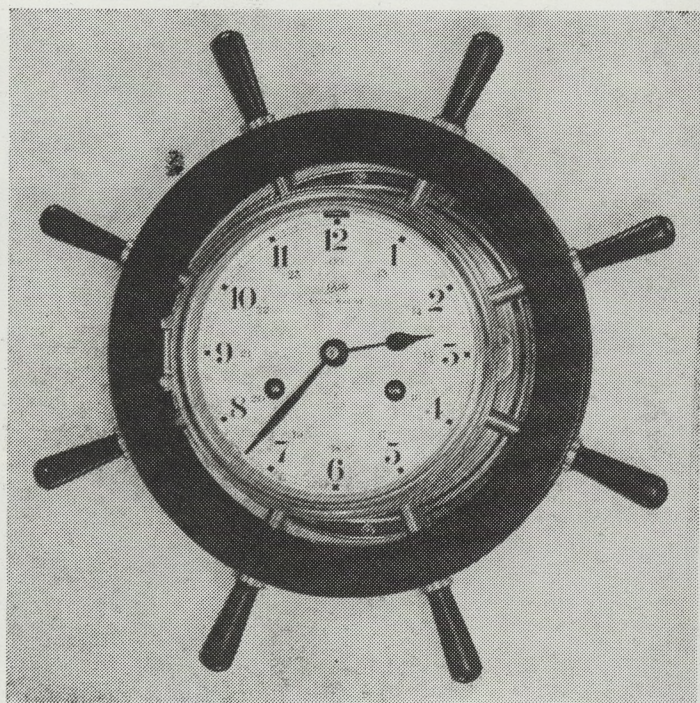
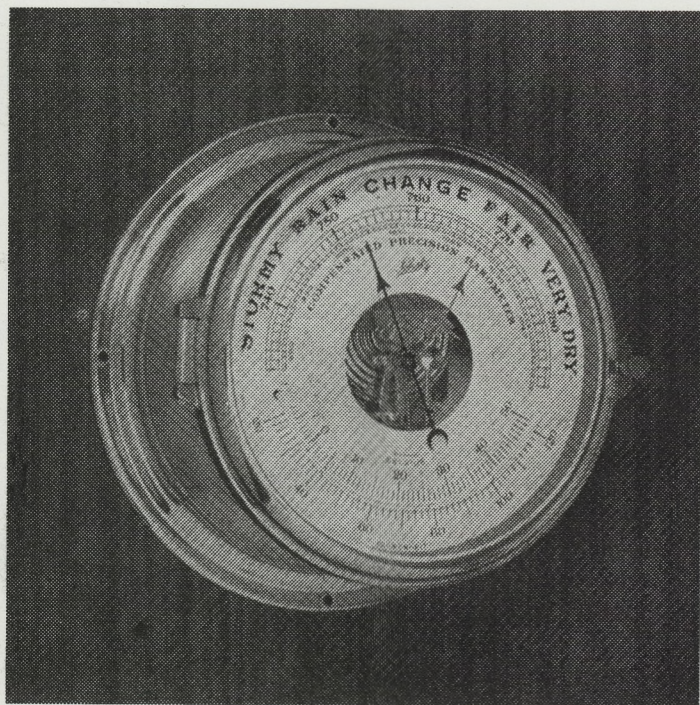
**het
visserij
blad**

VRIJDAG 16 SEPTEMBER 1977 — PRIJS 30 FR. — Nr. 35 — 44e JAAR — VERSCHIJNT WEKELIJKS

Voor prachtige

***Scheepsklokken
Barometers en
Thermometers***

aan zeer voordelige prijzen

S. C. A. P.

H. Baelskaai 27,

Oostende

Tel. (059) 70.29.51

het visserijblad

Vrijdag 16 september 1977 — Nr. 35

ABONNEMENTEN: BINNENLAND 1 JAAR 1.500 FR — 6 MAANDEN 750 FR. —
3 MAANDEN 380 FR — BUITENLAND 1.700 FR — NEDERLAND 110 GULDEN
REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ: H. BAELSKAAL 30, 8400 OOSTENDE
TELEFOON (059) 70 77 13 - 70 77 14 — P.C.R. 000-0418987-44 — H.R.O. 25 202 —
B.T.W. 412.522.588 DIREKTEUR: PR. VANDENBERGHE

Waarheen met het gemeenschappelijk visserijbeleid !

De herfst 1976 zag — toch nog vrij onverwacht —, de dageraad van een heel nieuw tijdperk in de geschiedenis van de West-Europese visserij. Binnen de E.E.G. betekende dit de virtuele noodzaak om een gemeenschappelijk visserijbeleid in het leven te roepen.

Momenteel, na meer dan acht maanden ingespannen arbeid, werd nog niets definitiefs bereikt.

Nochtans had de Commissie reeds op 22 december 1975 een uitstekend document klaargemaakt, waarin op klare wijze de problemen werden geanalyseerd die dreigden te ontstaan door de weldra tot stand komende 200 mijls-visserijzone op de kusten van de Noordelijke Atlantiek en de daaruit voortvloeiende noodzaak voor de Gemeenschap om een instrument te scheppen ter bescherming en beheer van de visrijdommen van haar eigen 200 mijlsgebied.

Twee oorzaken liggen aan de basis van het feit dat men zo in de knoei zit :

- een diepgaand meningsverschil over de vrijheid van bevissing dezer rijkdommen en over hun verdeling tussen de lidstaten ;
- een ietwat al te haastige stellingname van de Commissie tegenover de internationale Visserijconventies.

MENINGSVERSCHIL OVER VRIJHEID VAN BEVISSING

Laten we eerst het eerste probleem nemen. In haar dokument van 22-12-1975 had de Commissie voorgesteld dat de toegang tot het 200 mijlsgebied voor alle schepen van de lidstaten zou vrij blijven met uitzondering van een kustzone van 12 mijl, die zou voorbehouden blijven aan de plaatselijke vissers.

Enerzijds waren de meeste lidstaten van oordeel dat een dergelijke afwijking van de algemene regel van de vrijheid van toegang tot het hele gebied niet strookte met de geest en de letter van de verdragen. België van zijn kant verdedigde de thesise dat inderdaad de vrijheid van toegang in principe absoluut moest zijn maar dat maatregelen ter bescherming ofwel van de paai- en kweekplaatsen, ofwel van de rechtmatige belangen van de kleine kustvissers zeer zeker aanvaardbaar waren, op voorwaarde echter dat ze zouden gebaseerd zijn op technische criteria (bv. de tonnenmaat of het motorvermogen van de schepen, de vistuigen of vismethoden, enz.) en dus niet op vlagdiscriminatie.

Maar aan de andere kant begon in Britse visserijkringen hier en daar de roep te weerklinken om een exclusieve zone van 100 mijl voor schepen onder Britse vlag op te eisen. Die eis werd later teruggebracht tot op 50 mijl, maar grote Engelse rederijen gooiden een pak geld aan tegen een campagne die tot doel had de Britse opinie voor deze zaak te winnen. Die campagne werd gevoerd met alle moderne middelen en bleef niet zonder succes; meer dan één politicus op het eiland voelt heel wat sympathie voor deze ideeën. Ierland heeft niet lang gewacht om zich onder dezelfde vlag te scharen.

Dit fundamentele meningsverschil tussen aan de ene kant het Verenigd Koninkrijk en Ierland, en aan de andere kant de Commissie en de andere lidstaten legt een zware hypotheek op het verloop van alle verdere discussies over het om het even welk aspect van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

DE INTERNATIONALE VISSERIJCONVENTIE

Wat nu het tweede probleem aangaat, dit heeft vooral de zaken moeilijk gemaakt door zo te bruskeren. Het is voldoende geweten dat de maatregelen ter bescherming van de visstapels tegen overbevissing tot nog toe genomen werden in het kader van de internationale conventies. In de regel kunnen ze gegroepeerd worden in twee categorieën met name technische maatregelen (zoals minimum afmetingen van de netmazen of van de vissen) en vangstkwoeringsregelingen, (maximum hoeveelheden die van zekere vissoorten gedurende een afgesproken periode in bepaalde sectoren van de zee mogen gevangen worden).

Welnu, van 22 tot 29 november 1976 moest een vergadering plaatsgrijpen van de Noord-Oost Atlantische Visserijcommissie, om de kwota's voor het jaar 1977 te bepalen.

De 18de van diezelfde maand deelde de Commissie, tijdens een coördinatievergadering ter voorbereiding van deze besprekingen, haar standpunt mede dat, gezien de resolutie van de Raad van 3 november 1976 (houdende instelling door de lidstaten van een 200 mijls-visserijzone vanaf 1 januari 1977) de conventie over de visserij in de Noord-Oost Atlantische Oceaan waardeloos werd, dat alleen de Gemeenschap het recht had te beslissen over de beschermingsmaatregelen in dit gebied en dat dientengevolge de lidstaten geen verbintenissen meer mochten aangaan.

Dientengevolge kwam men plots voor het gevaar te staan dat in de nieuwe zone een juridisch vacuum zou ontstaan, waardoor enerzijds alle visserijreglementering zou wegvallen en anderzijds onderhandelingen met derde landen praktisch onmogelijk zouden worden.

Er moest dus vlug gehandeld worden, heel vlug ! Nog vóór 1 januari moest een gemeenschappelijk beleid, al ware het maar een voorlopig beleid, uit de grond geschopt worden. Op 2 december 1976 werd een ontwerp van een dergelijk interimbeleid ter goedkeuring aan de lidstaten voorgelegd. Tijdens de Raadsvergadering van 13 december openden de twee landen, die een exclusieve visserijzone opeisen, het vuur : ze weigerden hun akkoord met dit voorstel (inzonderheid de externe aspecten ervan) omdat, zeiden ze, ten eerste de quota die hun werden toegekend onvoldoende waren en ten tweede de voorgestelde bijkomende beschermingsmaatregelen absoluut onbevredigend.

Ierland kan zich steunen op de Raadsbeslissing van 18/19 oktober '76 waarbij de steun van de Gemeenschap werd toegezegd aan het ontwikkelingsplan voor de Ierse zeevisserij. Dientengevolge verzocht Ierland de andere lidstaten hun visserij in zijn kustzeeën te beperken, om aan de Ierse vissers toe te laten grotere quota uit deze stapels weg te vissen.

Vanaf dat ogenblik gelukte de Commissie, en met haar de Raad er niet meer in voorop te geraken op de vooruitrennende gebeurtenissen. Op 20 december deed de Commissie een nieuw voorstel van interimbeleid, dat werd verworpen om dezelfde redenen. Om na 31 december niet voor een vacuum te staan was de Raad gedwongen noodmaatregelen te treffen teneinde zo goed mogelijk de problemen van externe en interne aard te regelen tijdens de komende maand of maanden. Op 14 januari legde de Commissie een nieuw voorstel van interimbeleid voor dat werd verworpen zoals beide voorgaande. Het zelfde lot onderging een vierde voorstel dat werd ingeleid op 2 februari.

Uiteindelijk kon de Raad dan op 14 februari met veel moeite en dank zij de schriftelijke procedure een klein stukje gemeenschappelijk beleid goedkeuren. De voornaamste bepalingen behandelden het voorlopig verbod op de haringvisserij en enkele maatregelen ter beperking van de industriële visserij voor vismeelproductie. Twee dagen later, op 16 februari, publiceerde de Ierse regering, het wachten op gemeenschappelijke maatregelen moe, een „order“ dat alle visserij verbod met schepen van meer dan 33 meter tussen de loodlijnen of meer dan 1.100 pk motorvermogen in een sektor van de 200 mijlszone gelegen rond het Ierse eiland. Toch ging zij ermee akkoord de uitvoering ervan gedurende enige tijd op te schorten om de Commissie toe te laten een compromis te zoeken.

De Franse, Nederlandse en Duitse delegaties hadden namelijk te kennen gegeven met deze regeling niet te kunnen instemmen omdat ze naar hun mening discriminerend en dus anti-communautair was. Voor België waren er geen moeilijkheden, aangezien het principe ervan strookt met onze zienswijze (cfr. supra) en daarenboven geen Belgisch schip, dat in deze zeeën vist, boven de gestelde maat valt.

Op 16 maart stelde de Commissie een compromis oplossing voor : ten eerste alle quota die voordien waren voorgesteld voor de sectoren VI en VII (de zeegebieden rond Ierland) zouden verminderd worden met een bepaald percent, behalve die, welke voor Ierland zelf voorzien waren ; ten tweede als waarborg dat de op deze wijze verminderde quota niet zouden

(Vervolg blz. 2)

Waarheen met het gemeenschappelijk visserijbeleid ?

(Vervolg van blz. 1)

overschreden worden moesten de lidstaten „visserijplannen” voorleggen, waaruit zou blijken dat de „visserij-inspanning” in dezelfde verhouding als de ter beschikking staande quota zou verminderd worden. Die oplossing zag er voor België bepaald ongunstiger uit dan die welke de Ieren op het oog hadden. Toch werd ze door ons, onder voorwaarden, aanvaard om de „Communautaire” oplossing uit het slop te helpen.

Toen ze op 25 maart aan de Raad (landbouw) werd voorgelegd, werd ze verworpen omdat het Verenigd Koninkrijk eiste dat noch de kwoteringsregeling noch de regeling der visserijplannen zouden van toepassing zijn binnen hun twaalfmijlszone, wat natuurlijk door de andere lidstaten als totaal absurd werd afgewezen. Op 5 april nam de Raad (Buitenlandse Zaken) nogmaals de zaak door, echter met hetzelfde negatieve resultaat. Hierop verklaarde de Ierse regering dat haar autonome nationale maatregelen in voege zouden komen op 10 april. Ze nodigde echter de andere lidstaten uit een visserijplan voor te leggen.

Op 29 april praaide een Iers visserijwachtschip een Nederlands vissersvaartuig, waardoor een incident ontstond en de Commissie besloot de zaak voor het Hof te brengen. Op 22 mei stelde het Hof zijn uitspraak uit tot 22 juni, met verzoek aan de partijen vóór die datum tot een compromis te komen. Ondertussen had de Raad zich al twee keer moeten uitspreken over een verlenging van de voorlopige maatregelen en tijdens zijn vergadering van 16 mei had hij de Commissie verzocht het gesprek over het definitieve visserijbeleid weer op gang te brengen in het vooruitzicht op 27 juni een Raadsvergadering te houden die geheel en alleenlijk zou gewijd zijn aan de visserij.

Tijdens deze vergadering werd nogmaals flink gedebatteerd over de principes van het gemeenschappelijk beleid, maar in de standpunten van de onderscheiden landen kwam geen wijziging. Zelfs op het vlak van de praktijk viel deze Raad erg tegen. Een enkele konklusie werd bereikt met name de verlenging, tot 20 juli, van het verbod van haringvisserij ten westen van Schotland. Zelfs het zo urgente probleem van de bescherming der haringstocks in de Noordzee bleef onopgelost, wat dan meteen betekende dat van 1 juli de haringvisserij alhier weer vrij werd.

Het Verenigd Koninkrijk meende zich op deze leemte in het gemeenschappelijk beleid te kunnen baseren om een autonome nationale maatregel te treffen waarbij alle gerichte haringvisserij werd verboden in het gedeelte van de gemeenschappelijke zone dat onder de Britse jurisdictie valt (van 29 juni tot 31 december 1977). En hiermede eindigde dan het Britse voorzitterschap. Sedert 1 juli is België met dit mandaat belast.

De eerste visserijvergadering van de Raad onder ons voorzitterschap ging door op 18 juli. Is het toegelaten te zeggen dat onze Minister erin gelukt is het „schip der gemeenschap” te doen overstag gaan net vóór het onherroepelijk aan lager wal ging komen? De resultaten van deze Raadsvergadering waren alleszins aanmoedigend.

Vooreerst werden een half dozijn problemen geregeld in verband met de bescherming van visstapels die onze visserij in mindere mate rechtstreeks interesseren, zoals bv. verbodsbepalingen of kwoteringsregelingen voor de haringvisserij bewesten Schotland, bewesten Ierland en in de Ierse Zee, de regeling van de visserij voor industriële doeleinden, enz.

Het probleem van de haringvisserij in de Noordzee werd eigenlijk niet opgelost. Wel werd weer een akkoord bereikt om de haringban weer voorlopig te verlengen tot 30 september. Toch is dit resultaat, van politiek standpunt uit, heel belangrijk. Inderdaad, eerst en vooral werd de trein weer op de communautaire sporen gebracht : de nationale Britse maatregel werd vervangen door een gemeenschappelijke regeling.

Daarenboven werd dit resultaat bekomen na een stemming met gekwalificeerde meerderheid, en dit nadat de Commissie tijdens de vergadering zelf, en op uitnodiging van de Voorzitter, haar oorspronkelijk voorstel had gewijzigd. Deze procedure kon gevolgd worden niettegenstaande een „sterke aarzeling” vanwege de Britten.

Tenslotte is men er ook in geslaagd een nieuwe impuls te geven aan het tot stand komen van het gemeenschappelijk visserijbeleid. De Commissie zal nieuwe voorstellen indienen tijdens de maand september en vanaf oktober gaat de Raad er zich mede bemoeien.

De Belgische delegatie zal alles in het werk stellen om tot een tastbaar resultaat te komen voor het einde van haar voorzitterschap.

(Bron: Agriconcontact nr. 71/augustus 1977)

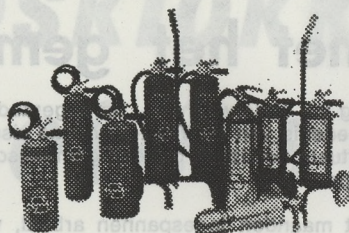
DE 0.216 EN 0.81 TERUG IN DE VAART

Voor de Oostendse markt mag het een geluk genoemd worden dat beide prachtige vaartuigen met elk een knappe kapitein aan boord na een periode van herstelling deze week terug in de vaart zijn gekomen daar de Oostendse Euromarkt (?) stilaan aan het verkwijnen is en noch van stedelijke noch van regeringszijde maar iets ondernomen wordt om aan de modernise-

ring, noch heropflakkering van het bedrijf te denken.

In alle landen worden plannen gesmeed, aan nieuwbouw gedaan. Maar bij ons niets van dat alles.

We komen hierop later terug. De 0.216 heeft heden de haven verlaten. Binnen 14 dagen zal de 0.81 ook gereed zijn om de visserij opnieuw te bedrijven.

snelblussers — brandweerposten — detectie & melding — veiligheidsmateriaal — brandwerende deuren — alderhande kasten — materieel voor openbare en private brandweerkorpsen.

Ille Industriezone
9440 EREMBODEGEM
Tel. (053) 70 32 32
Telex 12376

(8040V)

INSTELLINGEN De nieuwe Decca Radar

Nadat op maandag 26 sept. Zeebrugge en dinsdag 27 sept. te Oostende voor de visserij van 9u.30 tot 18 uur in de onderscheidelijke vissershavens door de maatschappij Ines, een belangrijke demonstratie wordt gegeven van de nieuwe Decca «Clearscan» Marine Radar, zal door dezelfde firma op 28 september met dezelfde demonstratie aangepakt worden voor de andere Zee- en Maritieme Diensten van onze Kust.

Eens te meer heeft de firma Decca Radar Ltd., aan de top op gebied van scheepvaartradar, een doorbraak bereikt op technologisch gebied wat betreft de radarvoorstelling, welke een enorm belangrijke vooruitgang betekent op gebied van veiligheid op zee bij gebruik van de radar.

Decca «Clearscan» is de benaming welke gegeven werd aan een video-verwerkingstechniek, speciaal ontwikkeld voor gebruik op alle Decca Solid State Marine Radars, hetzij de groep 9, 12 en 16 duim «Relative Motion» - «True Motion» en «Anti Collision» types, zowel werkende op een 3 cm X-band als op een 10 cm S-band radar golf lengte.

Bestaande uit twee bijkomende modules, gekend als VP 1 en VP 2, kan «Clearscan» de hiernavolgende resultaten bereiken :

VP1 :
1. Automatische controle en onderdrukking van zee-echostoring.
2. Automatische controle en onderdrukking van regenstoring.

VP2 :
1. Automatische onderdrukking van radar-interferentie.
2. Automatische onderdrukking van de ruis van de ontvanger, om also een donkere achtergrond te verkrijgen waardoor een beter beeldcontrast en een betere nalich-

ting van de echo's tot stand komt.

3. Automatische helderheidsniveau-instelling waardoor zwakke echo's beter zichtbaar worden.

4. Automatische echovergroting, hierdoor worden kleine echo's beter zichtbaar.

Decca «Clearscan» is reeds herkend en uitgeroepen tot de meest spectaculaire en efficiënte technologische vooruitgang op gebied van scheepsradar, sinds het op de markt brengen van de «True Motion», waar Decca ook als «eerste» was.

De voorstelling en de daarbijkomende praktische demonstratie van de Decca Clearscan Radar zal plaats hebben woensdag 28 september.

De voorstelling en de demonstraties zullen doorgaan «aan boord» van de Decca Radar demonstratie-wagen, welke zal geparkeerd zijn op het einde van de zijweg welke leidt naar de «Noordzee-yacht-club», waar men tevens een goed overzicht heeft op de haveningang van Oostende.

Het programma ziet er als volgt uit :

Voorstelling en demonstratie op woensdag 28 september.

1. 09.30 - 11.00 uur
2. 11.00 - 12.30 uur
3. 14.00 - 15.30 uur
4. 15.30 - 17.00 uur

Om praktische redenen en om beter te kunnen dienen wordt gevraagd, indien mogelijk, schriftelijk of telefonisch contact te willen opnemen met het hoofdhuis in Antwerpen, waar Mevr. M. Vandeleene-De Bleser (Uitbr. 213), sekretaresse van dhr J.C. Renault, ter beschikking is.

WAAROM ELF TON VIS AFGEKEURD TE ZEEBRUGGE ?

De waarheid heeft haar rechten

Onder deze vragende titel verscheen vorige week in Het Visserijblad een artikel, waarin wel een bespiedende vinger werd uitgestoken naar Zeebrugge, echter zonder op het vraagteken een antwoord te geven.

Stellen we vooreerst dat bepaalde geruchten onjuist werden bevonden en dat in elk geval de bediende van de Rederscentrale niets te maken heeft gehad met deze afgekeurde vis noch met de verspreiding van dit «nieuws» in de landelijke pers. Dit was, naar het schijnt, een ander correspondent.

AFGEKEURDE VIS

Opdat vis niet in de handel zou gebracht worden beneden een minimumprijs, die nog eenszins de rendabiliteit van onze vaartuigen waarborgt, was onze visserij destijds met de hulp van Landbouw een voorloper inzake opvangregeling. Sindsdien heeft de EEG algemeen een ophoudprijs ingevoerd, maar omdat het onverantwoord zou zijn de visser te vergoeden voor alles wat hij aanvoert, ongeacht de kwaliteit, kwantiteit, grootte, soort, enz., zijn de landelijke producentenorganisaties verplicht de vis in de EEG te keuren. Vis, die tegen de ophoudprijs geen koper vindt, maar ook vis die aan de gestelde normen niet voldoet, wordt derhalve op bevel van die EEG keurder uit de markt genomen en verwijzen voor vismeel of diervoeding.

In het verleden gebeurde het dus ook dat de keurder een gedeelte van de aanvoer weigerde te katalogeren onder klasse A en zelfs dat de vis, vóór afslag uit de markt werd genomen. Het toepassen van de EEG-reglementen kan dus meebrengen dat vis wordt afgekeurd omdat die niet beantwoordt aan de gestelde normen zonder dat mag gezegd worden dat deze vis ongeschikt is voor menselijk verbruik. De visser krijgt dan wel niet de hoogste vergoeding, maar wordt niet helemaal van inkomen beroofd. En dat is nu juist wat er verleden week is gebeurd.

Sinds 1.1.1977 immers, heeft het Ministerie van Volksgezondheid naast de EEG keurders dierenartsen - keurders aangesteld om de verbruiker te beschermen.

Daartegen heeft het bedrijf onmiddellijk en fel gereageerd o.m. omdat de bescherming van de verbruiker pas efficiënt kan zijn als het produkt op zijn gezondheids-waarde wordt gekeurd, juist voor de konsumering — dus in de viswinkel — maar niet ter vismijn waar de vis-onder-ijs pas uit de gekoelde visruimen van het vaartuig is gekomen.

Een veel voorkomende vraag toen en nu nog was : wanneer is vis onbruikbaar voor menselijke consumptie ? Wat is de onderzoekingsmethode ? Waar is de garantie dat de gezonde vis in de vismijn achteraf ook gezond op tafel komt ?

BETWISTBARE WET

Sinds de zeereizen heel wat korter zijn geworden en nadat de vaartuigen met moderne koeltechnieken werden uitgerust, lopen in onze 3 vismijnen (enig in Europa !) de door de regering aangestelde dierenartsen - keurders rond, zonder duidelijke opdracht noch reglementering, eerder willekeurig in de beoordeling, maar met de zorg er op te waken, dat uit de vismijn een gezonde pladijs vertrekt naar de vismarkt, waar het Brussels madammeke, soms acht dagen later, een misschien stinkende, maar in de mijn goedgekeurde vis kan kopen.

Iedereen begrijpt hoe mank dergelijke wetgeving loopt. Maar niemand weet er wat aan te doen. Te meer, wanneer is vis slecht ? Wanneer is het verbruik ervan voor de volksgezondheid gevaarlijk ?

De wetgever heeft betracht vis dezelfde waarborgen te bieden als vlees, alsof tarbot evenals varkens met hormonen kunnen worden ingespoten, alsof droge Schotse schol zoals «filet américain» zou bijgekeurd worden om er apertijtelijk uit te zien.

Kortom, de viskeurder kan weinig meer dan een persoonlijk oordeel te vellen over de versheid van de vis, doch dat deden en doen reeds de EEG-keurders. De dierenarts verkreeg daarenboven de macht de vis te doen vernietigen omdat die volgens zijn eigen smaak onvers zou zijn.

Natuurlijk kan er tegen de beslissing van deze ministeriele keurder (die voorheen vaak nog nooit een vis van dichtbij had gezien) verzet worden aangetekend en kan de reder door een onafhankelijke veearts een tegenexpertise laten uitvoeren. Maar als de onafhankelijke keurder tegen de beslissing van zijn konfrater ingaat, zal en moet het laatste woord worden uitgesproken door een dierenarts - inspekteur, aangesteld door diezelfde minister. Wat denk je wel !

We kunnen moeilijk deze dierenartsen iets verwijten en we kunnen zelfs begrip voelen voor de verantwoordelijkheid die ze te dragen hebben : ze kunnen immers oordelen dat vis geen extra kwaliteit is en tevens de bedenking maken, dat deze vis niet geschikt is om nog dagenlang te worden rondgesold op een vismarkt en daarom deze vis afkeuren.

Het resultaat is dat ons produkt dat niemands gezondheid kan schaden, toch wordt afgekeurd, waardoor vissers geen loon krijgen voor hun tien dagen op zee zwalpen.

Op wettelijke gronden niet-verse

vis zwaarder beboeten dan de chemische industrie die onze lucht verpest, dan de fabrikanten die het snoepgoed van onze kinderen met kleurstof vergiftigen, dan de molens die onze tarwe dodelijk bestralen, enz., is nog min noch meer fanatiek schijnheilig. En het wordt zelfs belachelijk als men weet, dat onze vissers hun ongekeurde vis overal elders op de buitenlandse markt mogen aanvoeren, vanwaar het dan toch even goed bij de consument zal terecht komen.

Men wil dus heiliger zijn dan de paus.. en nog een kerncentrale meer bouwen.

Jef Deroose.

EEN ERNSTIGE ONTPLOFFING EN BRAND AAN BOORD VAN DE Z.161

Nadat de Z.161 toebehorend aan de reders Pauwaert en Carton, maandagmorgen, gans gekuist en geschilderd de haven van Zeebrugge verlaten had, moest dit vaartuig dezelfde avond te 20 uur de haven van Oostende aandoen, nadat zich een ernstige ontploffing aan boord had voorgedaan en brand ontstaan was.

Inderdaad, tengevolge van een lekke brandstofleiding, had de mazout op zijn uitlaattuis gassen gevormd, welke na een zekere tijd een ernstige ontploffing veroorzaakten, brand ontstond en bemanningsleden werden gelukkig niet gekwetst.

De brand kon, dank zij snel ingrijpen, ook snel geblust worden. Naar het schijnt zou zich eenzelfde feit reeds enkele maanden geleden voorgedaan hebben.

TE KOOP

Een VISSERSVAARTUIG in 1958 gebouwd op de gekende scheepswerf Deweert, hebbende een bruto ton van 74.57 en voorzien van een Caterpillar van 370 PK in gebruik genomen in november 1973

Voor voorwaarden zich wenden bureel blad nr 4705N

(4705N-8036V)

De Z.592 aan de ketting

BEVOORRAADDE RADIO MI AMIGO

Maanden geleden schijnt de Z.592 van de rederij pvba De Pax, er van verdacht te zijn geworden, een vast leverancier te zijn van de piratenzendradio Amigo. Toen zou de meevarende echtgenoot van de zaakvoerder zijn opgeleid, maar door het gerecht weer zijn vrijgelaten wegens gebrek aan bewijzen.

Men kon normaal verwachten dat sindsdien de vaartuigen van de rederij Pax (Z.592 en Z.588) door de overheid werden in het oog gehouden.

Verleden week, toen de Z.592 na een zeereis wat al te vlug wilde zee kiezen, werd het vaartuig opgehouden door de zeevaartpolitie van Zeebrugge en kon men de overtreding op heterdaad vaststellen : enkele personeelsleden van radio Amigo met bezwarende cassettebanden, enz., werden aan boord aangetroffen, zodat het vaartuig verplicht werd terug in de haven te meren.

De echtgenoot van de zaakvoerder moet toen begrepen hebben, dat zijn spelletje uitgespeeld was en ten einde raad sprong hij over boord in het water. Waar men eerst nog dacht dat het om een vlucht-poging ging, wat helemaal geen kans van slagen had, besefte men plots dat de betrokkene zich eigenlijk van het leven wilde beroven en moest er een lid van de zeevaartpo-

litie in het havenwater duiken om de man van een gewisse dood te redden.

Het vaartuig in kwestie is intussen aan de ketting gelegd in het Boudewijnkanaal, maar de betrokkene is intussen weer op vrije voeten gesteld, wellicht tot na de uitspraak van de rechtbank.

Sinds lang deden de geruchten de ronde dat de rederij Pax er niet al te best voor staat (ook de Z.588 ligt voor herstelling, die niet wordt uitgevoerd, te Breskens) maar om daarom illegale praktijken te risiceren, is toch wel het laatste.

Mocht men nog twijfelen dat het in de visserij slecht gaat, mag niet alleen rederij Pax als voorbeeld dienen, maar ook het faillissement van de Z.556 en de openbare verkoop van de Z.519, die vóór het einde van het jaar best nog kunnen gevolgd worden door drie à vier andere vaartuigen.

Het regent faillissementen in België en elk faillissement brengt een aantal middenstanders in de miserie, maar de vakbonden schijnen zich hun nefaste invloed nog altijd niet bewust te zijn. Hun inkomen van miljarden om doggeld uit te betalen en postzegels «niet»... te plakken, staat vast, zonder te spreken van de lidgelden welke ze maandelijks van dat doggeld afhouden, waar het een werkloze geldt.

SCHADEGEVALLEN IN DE ZEEVISSERIJ

Zoals in een ander rubriek vermeld is de O.216 na 15 werkdagen terug in de haven volledig hersteld en opgeknapt van de zware averij met de Griekse cargo opgelopen.

Hetzelfde geldt de O.81 die een krukasbreuk had en waar de reder en het fabriek het er in de kortst mogelijke tijd afgelegd hebben, de werken aan de firma Valcke toevertrouwd zijnde geweest, die hier zeer snel, dank zij samenwerking met het fabriek, de herstellingen heeft uitgevoerd.

Nog steeds worden andere zware gevallen gemeld van trossen in de schroeven en van vastslaan aan wrakken.

Omtrent deze wrakken en een oproep tot alle varende sleepboten en andere om zware versleten trossen niet over boord te gooien, wacht

ten we nog steeds op de betrokken administraties, waar er werkelijk alleen veel brieven geschreven worden, maar niets praktisch verwezenlijkt wordt, wat onze ministers ons ook wijs willen maken.

Ondertussen werd bij de O.37 van reder Bolle Jozef naar de visgronden lopend, een verstopping van de leiding van de dagtank vastgesteld, waardoor tenslotte de haven van Oostende terug moest aangedaan worden met een vuile dagtank.

De O.186 «Shannon» van de rederij Vanderveen moest met korre in de schroef door de O.315 naar de haven van Milford gesleept worden, waar een groot stuk nylon net uit de schroef diende gehaald en waar vastgesteld werd dat door de grote druk door het net uitge-

oefend de beschermkoepel van de verdichtingsring afgebroken was, waarna de visserij terug kon aangedaan worden om tenslotte 13 dagen later Zeebrugge aan te doen.

Ook de Z.550 van Vermander Michel moest met korre in de schroef door de Z.201 van Desmidt André naar de haven van Zeebrugge gesleept worden.

De Z.189 van de rederij Vandebroecke Medard moest met motordefekt door de Z.418 naar de haven van Grimsby opgesleept worden, waarna dit vaartuig terug ter visserij kon varen.

Ook de O.805 van Bogaert André moest met korre in de schroef door de O.446 van 't Jaecx Désiré naar de haven van Oostende opgesleept worden.

En de Z.456 van Vandierendonck Raymond moest met motordefekt door de staatsleepboot «De Zeemeeuw» naar de haven van Zeebrugge opgesleept worden.

De Z.525 van Wwe Savels Leon, kreeg een zware zee, waardoor het binnengekomen zeewater aan bakboordzijde via de luchtkoker in de machinekamer terecht kwam, er een kortsluiting ontstond, waardoor alle instrumenten verbrand werden. De lampen in het kombuis waren gesprongen en Nieuwhaven werd aangedaan, waar hersteld werd, waarna de visserij terug werd aangevat.

Bij de terugreis op één mijl van Zeebrugge gekomen, werd vastgesteld dat de hoofddynamo verbrand was, waardoor de instrumenten vernield werden. Een onvoldoende nazicht in Nieuwhaven, was er de oorzaak van.

Na op 1 oogst de haven van Zeebrugge te hebben verlaten en op 5 oogst van visserij te hebben verlegd, stelde schipper Neyts Johnny van de Z.526 vast dat de motor aan kracht tekort kwam en de temperatuur steeg. Toch kon de visserij verder bedreven worden en werd op 11 oogst te Grimsby gemarkt.

Na de visserij hernomen te hebben, bleef de motor boven de normale temperatuur draaien en werd de visserij tenslotte gestopt om te Zeebrugge te markten.

Bij nazicht van de motor, werd vastgesteld dat de krukas aan kruk 5 en 10 verdraaid was en zij moest uitgebouwd worden.

Men veronderstelt dat dit een gevolg was van een aanvaring, daar de verschansing en de reling aan S.B.-zijde over een lengte van 1,5 m. ingedeukt was ter hoogte van de brug en dit tot een diepte van 25 cm.

De Z.551 van Amys Cesar moest terug de haven van Zeebrugge aandoen met een defekt vislier, gevolg van het vastslaan van de S.B.-boel aan een onder water zittend voorwerp.

De Z.589 van reder Walter Serie moest door de Staatsleepboot «De Zeemeeuw» met motordefekt naar de haven van Zeebrugge gesleept worden.

Ter visserij was vastgeslagen met het stuurboordnet. Onmiddellijk brak de stuurboord achterboeg, waardoor de bok naar voor sloeg onder de stuurboord buitenbrug. Men maakte slagzij waardoor het water over de reling sloeg en de veiligheid van de bokken overspoelde en daardoor niet meer bruikbaar was.

Men kwam tenslotte gelukkig los, werd vastgesteld dat de drijf-stang lager abnormaal warm had, waardoor de opsleping noodzakelijk was.

Dat de slechte toestand van de Zeebrugse vissershaven al veel schaden heeft veroorzaakt, valt niet meer te betwijfelen. Veel wordt hiervoor beloofd, maar sedert jaren wachten we op de werkelijkheid.

Zo werd vorige week de Z.599, toebehorend aan Vanhee, met de voorstevens gekneld onder de steiger van de vismijnkaai, waar niet de minste toezicht bestaat en de eigenaar van de Z.599, het schip tenslotte, door volle kracht achteruit te slaan, kon loswerken.

Bij het bedrijven van de visserij, vóór men de haven had aangedaan, was met een rukwind ook het bezaanzeil in flarden gescheurd, zodat het als verloren mocht beschouwd.

De N.708 van de Gebrs. Ramme-loo moest door de N.709 met kabel in de schroef en gebroken karter var de keerkoppeling naar de haven van Oostende opgesleept worden.

Ook de N.720 van reder Marcel Vercoutter moest de haven van Oostende terug aandoen, nadat men slechts tien minuten de haven van Nieuwpoort verlaten had.

Men had een stuk plasticen band in de schroef gekregen van vijf meter lang en 20 cm. breed, welke men er niet kon uitkrijgen, zodat men de haven van Oostende moest aandoen, waar een duiker het ongeval herstelde.

De O.111 van reder Bollenberg Jeanne moest tenslotte door de O.805 van Bogaert André met motordefekt naar de haven van Oostende gesleept worden.

De O.26 van de Gebrs. Calcoen moest dinsdag terug de haven van Oostende aandoen met een defekte motorpomp.

Ook de O.334 van de rederij De Sneppe moest met een onvolledige vangst tengevolge van motordefekt terug de haven van Oostende vervoegen.

EEN GOEDE VRIEND VAN DE VISSERIJ EN BEKWAAM AMBTENAAR GING HEEN !

De h. de Kievith die in onze visserijmiddens algemeen werd gewaardeerd. (Foto NVDK).

Bij het ter perse gaan bereikte ons het ontstellend bericht van het overlijden in de ouderdom van 67 jaar van de heer Arnold de Kievith, administratief directeur bij de Frigorifères du Littoral en nadien bij Viking en sedert een paar jaar op rust.

Alhoewel van Nederlandse afkomst, hij was afkomstig van Schiedam, woonde hij sedert 1918 te Oostende, waar hij, na zijn studies in het Kon. Atheneum voleindigd te hebben, bij de firma Ostend Stores terecht kwam en er zich vlug opwerkte in de dienst boekhouding.

Tijdens de oorlog 40-45 moest hij noodgedwongen de stad verlaten en ging hij zich tijdelijk te Brugge vestigen, van waaruit hij regelmatig Oostende vervoegde.

Urenlang kon hij vertellen over die dagelijkse verplaatsingen tussen Brugge en Oostende en de er aan verbonden oorlogservaringen.

Het was van toen dat zijn veel-

vuldige kontakten met de visserij zich lieten gelden.

In 1948 werd aangevangen met de wederopbouw van de ijsfabriek «Les Frigorifères du Littoral», op de Baelskaai, en hij die inmiddels de vertrouwensman geworden was van de Familie De Crop werd op 1 mei 1949 overgeplaatst van Ostend Stores naar de Frigorifères. Als administratief directeur hield hij zich bezig met alles wat boekhouding aanging, personeelsbeleid en ijsleveringen.

Toen in 1966 de maatschappelijke benaming gewijzigd werd in Viking International, werd hij in zijn functies bevestigd.

In mei 1975 bereikte hij de pensioengerechtigde leeftijd en op het einde van die maand verliet hij Viking International na een huuldiging door de Beheerraad.

Men kon vertrouwen op zijn geheugen; typisch was zijn scherpe opmerkingsgeest. Hij was ook een zoeker, een stille werker. Hij hield meer van natuur en studie dan van actieve sport. En toch kon hij genieten van een pintje en een partijtje kaarten. Het was steeds met genoegen dat we 's avonds na zware dobbers in zijn stamcafé in de St Jozef II straat, dit partijtje kaarten meemaakten.

Sedert jaar en dag trouw lid van de postzegelvereniging (lokaal Pax). Steeds betuigde hij veel belangstelling voor alles wat in de stad en vooral in de visserijmiddens gebeurde.

De laatste maanden leed hij meer en meer aan kortademigheid en ging daarom ook minder uit. Zondagmorgen overleed hij in zijn slaap tengevolge van een hartstilstand.

Met hem gaat eens te meer een knap en schoon figuur uit de visserijmiddens heen. Hij was steeds de ziel geweest van de firmas voor wie hij werkte en op wie men steeds in wel en wee mocht rekenen.

Aan zijn dame, Mw Marie-Louise Autreve, zijn vier kinderen en familie, biedt ons blad zijn innige deelneming aan in de zware rouw welke hem komt te treffen.

DE BELGISCH-NEDERLANDSE ZEEMANSALMANAK 1978

Op 15 december verschijnt onze Belgische Nederlandse Zeemansalmanak voor 1978, waarin talrijke nieuwe rubrieken zijn opgenomen en ook de Nieuwe Bepalingen ter Voorzaking van Aanvaringen op Zee.

De prijs is gesteld op 700 fr. plus 42 fr. B.T.W. en 60 fr. verzendingskosten.

Daar het aantal exemplaren beperkt is, mag dit bedrag van nu af reeds gestort worden op PCR 000-0418987-74.

Heist uit onze kinderjaren 2

Opgedragen aan mijn beste vrienden Kamiel van Foksens en Tuurtje Huisseune en ter ere van de laatste Burgemeester van Heist Jan B. de Gheldere. De enige in Heist geboren en door Heistenaars verkozen Burgemeester in onze jaren.

Vroeger hadden praktisch alle Heistenaars een gelapte naam; het grootste deel van die gelapte namen werd gegeven door Pietje van Kippens Vantorre - de man van Sofie, de vroedvrouw, die de jonge lavers bij gelegenheid van hun eerste zeereis herdoopte. Andere jongens of mensen bekwamen die nieuwe naam door de volksmond. Zo komt het dat vele Heistse families beter gekend zijn door hun bijnaam dan door de echte familienaam en in geheel Heist is daar niemand tegen, wel intengedeel.

Zoals beloofd proberen wij de oude families op te noemen vanaf 't Sas. Langs de Leopoldvaart woonden Meyers bijgenaamd «Naaiekoker», Jules Monballiu, Koolman, een Waalse familie in de elektriekcentrale, Jules Kerkaert en tegenaan de oude Steenbakkerijweg, Natje Derudder.

In de bocht langs de zeedijk, waar tussen de 2 oorlogen in de reddingsdiensten waren, stond het café en logementshuis «Vassevière». Tijdens de zomermaanden kwamen daar vele vreemde lijnvisserij logeren en in de winter enkele jagers. In juli had de Sassekermis plaats; er was altijd veel volk en plezier; er stonden kramen met allerlei lekkernijen en ook een danstent. De redders van Heist - Duinbergen gaven dan een soort zwemfeest in de Leopoldvaart onder de leiding van redder Mille Ackx.

«DE SLUZEN»

«De Sluzen» zoals de eertijdse sluiswachter in de maritieme middens werd aangesproken. (Foto NVDK)

De «Sluzen» met echte name Edouard Despiegel was gehuwd met Virginie Decoessemaecker en geboren te Oedelem op 24 april 1847.

Hij was dus van den buiten waar zijn ouders een kleine boerderij exploiteerden. Er waren vele kinderen. Een paar zonen vertrokken op avontuur naar de Kanada waar zij fortuin hebben gemaakt. De

Sluzen ging als werkmans bij Bruggen en Wegen. Door zijn verstandig werk en door avondlessen te volgen was hij van eenvoudig arbeider, sluismeester geworden van de afwateringsvaarten Leopold en Schipdonck (beter gekend als de stinkende vaart).

Als Sluismeester woonde hij zoals de sluisnechten bij het werk; inderdaad, tussen de twee vaarten lag er een stuk grond waarop een paar huizetjes waren gebouwd door het Bestuur van Bruggen en Wegen. In de kleinste huizetjes woonden de sasknechten en in het grootste, met een tamelijk groten hof, de sluismeester. De kinderen van de meester en de knechten hadden om zo te zeggen een eigen strand en badplaats: namelijk «het Schicht». Het Schicht was het stuk strand dat de uitmondingen van de twee afwateringsvaarten zowat 4 à 500 meters scheidde. Dit alles is nu ingepalmd door de bouwwerken voor de vergroting van de haven van Zeebrugge.

Een gedeelte van de grond waarop de vaarten waren gegraven alsook het stuk waarop de huizetjes van het sas personeel van Bruggen en Wegen waren gebouwd, alsmede de werkhuizen waren opgericht, behoorden lange tijd tot de gemeente Lissewege. Daardoor waren de kinderen van de sluismeester en de sasknechten in plaats van Heistenaars, eenvoudig weg en tegen hun goesting: Lissewegenaars.

Na de oorlog van 1914-1918, onder het bestuur van Burgemeester Robert de Gheldere is daar verandering ingekomen. Inderdaad, aan de overzijde van de vaarten lag er een stuk grond die door landbouwer René Claeys werd bebouwd en hoe dan ook aan het Heistse grondgebied behoorde. De gronden van Claeys werden geruimd met de gemeente Lissewege tegen de gronden waarop de huizen en ateliers van Bruggen en Wegen stonden. Sedertdien waren de nieuwgeborenen kinderen van het personeel van de sluisbediening rasechte Heistenaars.

De Sluzen had met zijn vrouw Virginie 5 kinderen, namelijk 2 zoons en 3 dochters. De zoons zijn naar vaders odel, bedienden geworden bij Bruggen en Wegen en 2 van de dochters zijn gehuwd met Octave De Groot; de 3de is jong gebleven en was in heel Heist, Ramskapelle, Westkapelle en Knokke bekend (dus in de huidige fusie van Knokke-Heist) als de schoonste en beste winkel voor vrouwenklederen, hemden en stoffen. Die zo goed gekende winkel was een dubbel huis in de Vlamingstraat. De «Sluzen» heeft lang geleefd: hij stierf op 3 mei 1932, hij was dus 85 jaar. Sedert zijn oppensioenstelling woonde hij bij zijn niet getrouwde dochter en had als enige café, de herberg van Mayton waar hij alle mogelijke nieuwtjes alsook leugentjes kon vernemen bij het drinken van een paar pintjes bruin bier. De Sluzen was een perfecte bediende geweest alsook zijn leven lang een trouwe lezer van «Het Laatste Nieuws» en een echten-doorwinterde «blauwen».

In de Fourierstraat woonden de families Alfons Vandenbroele, Derudder, Jan Rys, Degryse, Dies Meseure, Blomme, Philippe Vande-

pitte die gehuwd was met Rommetje van 't Sas, Pauwaert, Gusten Decuyper — plakker en duivenmelker — Veits, Vermaele waarvan de zoon «De Krikke» wachter was op de kleine vuurtoren die aan het einde van de villa's staat. Naar mijn weten waren er maar 2 jongens die een gelapte naam hadden in de Fourierstraat, nl. «Ladei» of Marcel Degryse en «Rut» die later trouwde met «Maine Soepe».

Langs de Zeedijk woonden niet veel mensen jaar-in, jaar-uit. Op heel de reke villa's van het Sas tot aan het Iweinsplein woonden alleen de gepensioneerde zeekapitein Duquenne in de villa «Les Lys» en kunstschilder La Bise die ook een vissersvaartuig bezat hetwelk Dies van Spietzens voerde. Dan hadden wij dokter Georges Delaye, verder mej. Carpentier die een kantenwinkel openhield en mej. Guyot, verhuuragent, zoals Henri Claeys (de baron Claeys) Omtrent waar nu «Old Brussels» is, woonde Jantje zonder haar (Dejaeger). In Hotel Royal woonde de familie Boereboom; de zoon was kok en werd «den blauwen» genoemd. In het «Hotel de la Plage» was het A. Van Isacker die door het personeel in «lavabozetter» was gedoopt. En om de reeks te sluiten was er nog de notaris Robert de Gheldere, burgemeester in 1914.

WETENSWAARDIGHEDEN

Van 1914 tot 1940 had Heist de volgende burgemeesters: Robert de Gheldere van 1912 tot 1920 en van 1926 tot 1932, Katholieke lijst; Henri Debra van 1921 tot 1925 en van 1938 tot mei 1940, Liberale lijst; Felix Demyttenaere van 1932 tot 1938, Liberale lijst.

Van al de gemeenteraadsleden verkozen tussen de 2 oorlogen in zijn er nog 3 in leven, nl. Marcel Vandierendonck (Van Kokkers) verkozen in 1932 maar niet gezeteld; Kamiel Vantorre (van Foksens) verkozen in 1938 en Arthur Huisseune, ook verkozen in 1938. Het is misschien een toeval maar alle 3 werden verkozen op de Liberale Lijsten; de «Blauwe Lieste» zoals men dat te Heist zegt.

Marcel Vandierendonck (van Kokkers)

EKG-KOMMISSARIS GUNDELACH OP DE BALTISCHE KOMMISSIE

De ministers van de Baltische landen die de visserij beheren, zijn op 5 september te Warschau bijeengekomen als voorbereiding voor de Baltische Visserijkommissie die in dezelfde stad op 15 september doorgaat. Rusland, Oost- en West-Duitsland, Polen, Finland, Zweden en Denemarken waren er vertegenwoordigd. De Fin Gundelach was als waarnemer uitgenodigd met nochtans recht op spreken. Het is onder impuls van Polen, dat de heer Gundelach uitgenodigd werd,

althoewel Denemarken die tot de Baltische landen behoort, in visserijzake door de E.E.G. dient vertegenwoordigd te worden. Kommissaris Gundelach heeft zich bij de besprekingen beperkt tot de onderwerpen en vraagstukken die de E.E.G. aanbelangen. Deze commissie werd bijeengeroepen, onder meer na de eenzijdige uitbreiding door Zweden van zijn visserijlijmieten. Denemarken is tegen een veralgemening door de Baltische landen van deze uitbreiding.

REDERS LEEST UW VAKBLAD

SPAAR ONS VAN DRIJVENDE SLEEPTROSSEN EN PLASTIEKS

Meer en meer wordt de zee niet alleenlijk bevuild met allerhande weggegooid materiaal, maar het wordt bovendien een gevaarlijke toestand. De drijvende stukken hout, sleeptrossen in nylon of perlon, grote stukken plasticvellen en noem maar op, die niet naar de bodem zinken, maar blijven drijven «tussen water en wind» worden een gevaar voor de scheepvaart, dit met grote gevolgen: stuurzeloze schepen, gebroken of geplooid schroeven, stukgesprongen omkeerkoppelingen, of oorzaak van krukasbreuk van de motoren. Zo verging het ook met de N.345 van Legein Jacky die na het in de schroef draaien van een nylontros, weken moest binnenliggen met gebroken koppeling. Pas is dit terug hersteld of het vaartuig is nu reeds in de loop van één week tweemaal naar de haven moeten terugkeren en dit een paar uur na uitvaart en beroep moeten doen op duikers om dikke nylonrossen uit de schroef te klaren. De schipper-eigenaar heeft pas zijn faktuur ontvangen van herstel koppeling, die hem vele duizenden franken kost en men kan begrijpen dat de man de schrik heeft met de vraag: wat zal nu weer het gevolg zijn? Er is veel geschrijf en gepalaber, en terecht, over bevuilding van stookolie, maar van de rest wordt er te veel gezweven.

VISSERIJAKKOORD IN DE EEG

Onderhandelaars van de EEG hebben vorige week donderdag op de Far-Oer, de semi-autonome Deense eilandengroep, een visserijakkoord bereikt waarbij de «Negen» hun vangsten in de eilandwateren dit jaar terugbrengen tot de helft van die in het vorige jaar. Dit betekent dat de EEG als geheel dit jaar rond de Far-Oer 11.600 ton kabeljauw en schelvis, alsmede 30.000 ton koolvis mag vangen.

KORTE BERICHTEN

Frankrijk

FRANSE VISSERS PROTESTEREN BIJ SOVJET-AMBASSADE

Naar aanleiding van het overvissen van vistuig van Franse vissers door Russische vissersvaartuigen schreef de vertegenwoordiger van de Franse vissers een protestbrief aan de Russische ambassadeur te Parijs. Tweemaal na elkaar werd ter hoogte van Quessant het vistuig en de fuiken en bakken van het Frans vissersvaartuigje de «Petit Fanch» door Sovjetvaartuigen overvaren en werd hierdoor grote schade aangericht. De heer Lagain, sekretaris-generaal van de Franse

SPANJAARD VOOR DE TWEDE MAAL GESNAPT IN FRANSE WATEREN IN EEN MAAND TIJD

De „Lazcano” een Spaans vissersvaartuig van 39 m. lengte, is begin september voor de tweede maal in Franse wateren opgebracht toen deze aan het vissen was op 50 mijl uit de kust van Pen'march. Het vaartuig werd naar Douarnenez opgebracht waar het aan de ketting werd gelegd. De „Lazcano” vaart op industriële visserij en meet iets over de 300 Brt. Op 19 augustus was ditzelfde vaartuig eveneens gesnapt in Franse wateren om er te vissen zonder vergunning. Zoals men weet heeft Frankrijk te Brussel toch weten te bekomen, dat een zeker aantal Spaanse vissersvaartuigen zouden mogen vissen op hun traditionele gronden in de Franse wateren met een vergunning. De Spanjaard is echter, wat dit betreft, weinig tuchtvol en trekt zich niet te veel van een vergunning aan. Wel moeten we toegeven, dat deze vissers, door niet tot de E.E.G. te behoren, zeer grote uitgestrekte visgronden kwijt zijn geraakt en om het brutaal te zeggen, te kiezen hebben tussen „kreperen of frauderen”. Het is waarschijnlijk het niet meer weten „waarin-of-waaruit” die de schipper van het op 26 augustus vrijgelaten vaartuig, er toe aangezet heeft onmiddellijk terug de visserij aan te vangen in de schien ook een vorm van protest. Franse 200 mijlszone. Het is mis-Moesten inderdaad alle Spaanse schippers plots samen en zonder vergunning met honderden of zelfs met meer dan duizend, gezien de omvangrijkheid van de Spaanse vloot, de visserijmieten van gelijk welk land frauderen, dan zou het niet meer een alleenstaand geval zijn, maar een internationaal incident, waarmede het land in wier wateren de overtreding gebeurde, zelf mee verveeld zou zitten. We moeten zelfs zeggen dat het brutaal uitbreiden, zonder vorm van overgang, van de visserijmieten van normaal 6 of 12 mijl tot 200, zeker niet goed te keuren is.

vissers verzocht de Russische ambassadeur bij zijn regering tussen te komen opdat dergelijke incidenten zich niet meer zouden voordoen.

Zoals men weet, is het nog een bepaald aantal Russische vaartuigen toegelaten te vissen in de EEG-wateren en het is aldus dat «Petit Fanch», het slachtoffer werd van een niets ontziende Rus niettegenstaande signalen en merktekens uitstonden.

FRANSE PROSPECTIE IN HET KANAAL OP PLATVIS EN TONG

De «Roselies» het onderzoekingsvaartuig van het Frans Visserij-instituut, zal een prospectiekampagne inzetten op tong en pladijs in het oostelijk deel van het Kanaal. Zelfde vaartuig doet ook proeven met aangepaste netten.

We komen hier in een afzonderlijk artikel op terug.

Wat de betrokken Spanjaard betreft, delen we nog mede dat deze veroordeeld werd voor zijn eerste overtreding met een boete van 100 duizend B. fr., het in beslagnemen van zijn vis en bepaald vistuig. Het is duidelijk dat de schipper nu meer riskeert bij deze tweede keer, alhoewel men juridisch niet kan spreken van een hervalling omdat hij in beroep is tegen het eerste vonnis en de eerste overtreding dus nog niet vast staat.

VIER SPANJAARDEN VEROORDEELD TE LORIENT

Maandag 5 september werden terug vier Spanjaarden voor de korrektonale rechtbank van Lorient veroordeeld wegens vissen in Franse wateren zonder vergunning. Het gaat hier over de „Vera-Cruz II”, de „Champypa”, de „Salabarrietta” en de „Onderrietta”. Elk der schippers werd veroordeeld tot een boete van 150 duizend B. fr. en tot de inbeslagname van de aanwezige netkuiten en van de gevangen vis. Voordien werden reeds een twaalf-tal Spanjaarden door dezelfde rechtbank wegens het schenden van de visserijmieten veroordeeld!

Alle Spaanse schippers hebben, op aanraden van een vertegenwoordiger van de Spaanse patroonorganisatie en van de Spaanse regering, beroep aangetekend tegen het vonnis. Zoals men weet overweegt Spanje tegenmaatregelen tegenover Frankrijk waardoor nu reeds de invoer in Spanje van Franse krab, spinkrab en kreeftjes verboden werd, hetgeen voor de Zuid-West Spaanse vissers die deze visserij beoefenen, een beduidende klap werd door het ineensstorten van de prijzen op de Franse afslag tengevolge van de afwezigheid van de uitvoerders.

FRANSE TONIJNVISSERS BEVREESD VOOR POOLSE KONKURRENTIE WEIGEREN POOLSE TECHNIEKERS AAN BOORD!

Polen, die eveneens een vervangingsvisserij zoekt, die zich buiten de 200 mijlszone situeert, heeft tevergeefs op Franse reders beroep gedaan om aan boord van verscheidene tonijnschepen telkens enkele schippers, een nettentechniek en een specialist voor visbehandeling mede te nemen. Dit verzoek ging van de Poolse regering uit aan het bestuur van de Franse visserij.

Deze laatste dienst belegde hierop een vergadering te Parijs met de betrokken Poolse dienst waarbij tevens Franse reders en vertegenwoordigers van de konservernijverheid aanwezig waren. Door deze laatsten werd de opleiding van Polen aan boord van Franse tonijnvaartuigen geweigerd. Dit valt niet mede voor deze laatsten, gezien de Poolse werven reeds diepvriestonijnschepen bouwen voor deze visserij. Voor geld zullen echter altijd wel reders of vissers uit andere tonijnvissende naties bereid gevonden worden vreemden op te leiden, want ook Spanjaarden, Marokkanen, Mauretaniërs, enz. beoefenen de tonijnvangst.

GEEN TOELAGE VANWEGE DE FRANSE KONSERVEN- NIJVERHEID VOOR PROSPECTIE- VLIEGTUIG

De Franse maatschappij „Inter-Tonijn” heeft een prospectievliegtuig in dienst genomen voor het opsporen van tonijnvissers. Dit vliegtuig dat zowat 30 miljoen B. fr. kost, alsmede het onderhoud, geeft mededelingen door aan de Franse vaartuigen. De konservernijverheid, voornaamste afnemer van de Franse tonijn, heeft nu geweigerd tussen te komen in de kost en het onderhoud van dit vliegtuig. Voor het ogenblik kan deze nijverheid deze bijkomende kost niet dragen, aldus een woordvoerder. Volgens de reders heeft ook de verwerkende nijverheid belang aan een regelmatige en goede aanvoer van tonijn, vandaar de vraag om tussenkomst en betoelaging. De betrokken nijverheid is wel akkoord het volgend jaar vóór aanvang van de eerste kampanje dit probleem terug te bespreken.

EEN NIEUWE REDDINGSBOOT VOOR CALAIS

Ten titel van inlichting en..... voorlichting ten behoeve van ons ministerie van verkeerswezen, berichten wij het in dienst nemen van een nieuwe reddingsboot te Calais in vervanging van de bestaande. Het gaat hier om een reddingsboot van 16,50 m. lang op 4 meter breed van 23 Brt met een diepgang van 1,40 m. Er zijn twee motoren van 275 PK ingebouwd die aan het vaartuig een snelheid van 14 knopen geeft. Ondertussen kondigde admiraal Sénéchal, als woordvoerder van de regering aan op de plechtige ingebruikneming van het vaartuig, dat Duinkerke weldra over een vedette van eerste-klasse zal kunnen beschikken. Noteren we nog dat enige tijd voordien ook Boulogne de beschikking kreeg over een nieuwe moderne reddingsboot «alle-weder». De nieuwe reddingsboot kreeg de naam van de schipper die de meeste reddingen volbracht, namelijk «Leon-Avron» de meest onderscheiden man in Frankrijk met 103 uitvaarten in alle weder, hulpbieding.

Wellicht komt er nu een aanbieding aan onze regering vanuit Frankrijk voor de aanschaffing van een paar nog goede, maar toch verwezen reddingsvaartuigen, die het toch nog zouden doen voor het onderontwikkelde België (ten minste op het ministerie van Zee-zezen.

BEVREDIGENDE FRANSE TONIJNVANGSTEN

Del Franse productie van witte tonijn uit de Atlantische Oceaan schijnt bevredigend te verlopen. Dit is in ieder geval de mening van de Franse tonijnvissers zelf die zowat een gemiddelde van 3 tot 3,5 duizend stuk vingen per ingezet vaartuig. De gemiddelde vangst per vaartuig in gewicht uitgedrukt wordt hierdoor voor de 145 vaartuigen nagenoeg 28 ton. Het vorig jaar was dit per ingezet vaartuig 26 ton. Ook de prijs schijnt voldoende te geven, vermits deze een gemiddelde bereikte van 70 fr. het kgr. Was de vangst bevredigend voor de nettenvissers, dan was dit niet het geval voor diegenen die met levend aas visten. Dit is onder meer de reden waarom in de tonijnhavens van St.-Jean-de-Luz heel wat minder aangebracht werd. Ondertussen prospecteert de «Thalassa», het vaartuig van het Visserij-instituut, naar nieuwe tonijngronden gelegen tussen de Kanarische eilanden, Madeira en het Zuiden van de Azoreneilanden.

Zowat 85 t.h. van de aangevoerde Franse tonijn wordt door konservernijverheid opgekocht. Nochtans wordt nog heel wat meer tonijn in konservern ingevoerd in Frankrijk. De buitenlandse tonijn-aanvoer om ter plaatse in Frankrijk verwerkt te worden, bedroeg in de eerste semester van 1977 eveneens ruim 2,7 duizend ton. De markt voor tonijn is dus nog ruim genoeg voor de Franse visser zodat men uitkijkt naar de prospectieresultaten van het onderzoekingschip «Thalassa».

Ierland

KOSTELIJKE 200 MIJLEN- BEWAKING VOOR IERLAND

De kosten voor de Ierse Zee-macht zijn met 50 % opgelopen door de bijkomende opgave de 200 mijlszone op strooptochten te bewaken. Voorheen had Ierland in zijn 12 mijlszone slechts een toezicht uit te oefenen op 38.000 km². Met de uitbreiding der visserijlimieten, is dit bijna tot 340.000 km² opgelopen, zijnde zowat elf maal het grondgebied van gans België. Voor het ogenblik wordt de bescherming uitgevoerd door een patrouilleboot, drie mijnenvegers, een omgebouwde hekreiler en een oefenschip. Nog deze maand loopt een tweede patrouillevaartuig van stapel, die deze kleine vloot komt verveogen en de regering heeft nu reeds orders gegeven tot de bouw van een derde beschermingsvaartuig. Voorheen waren de uitgaven van de Ierse Zee-macht slechts een goede 250 miljoen B.F. Thans is dit opgelopen tot bijna 400 miljoen.

22 MILJOEN B.F. E.E.G.-TUSSENKOMST VOOR IERSE OPVANG

Aan tussenkomst voor de Ierse opvang heeft de E.E.G. tot einde augustus 22 miljoen B.F. besteed. Een profijtje waarover men het liefst in Ierse visserskringen zedig zwijgt.

STIJGENDE VRAAG IN IERLAND NAAR KLEINE VAARTUIGEN

De stijgende prijs voor vis in Ierland zorgt er voor dat ook betrekkelijk kleine aanvoeren nog renderend uitvallen zodanig, dat er in de laatste maanden een zichtbare belangstelling is voor kleine half-open scheepjes van zowat een 8 meter lengte die onder de kust opereren. Deze vaartuigjes leggen zich toe op de zalm en kreeftenvangst, beoefenen de lijnvisserij en de visserij met het stelnet en hebben een motor van hoogstens 25 HP, hetgeen de kosten aan brandstof laag houdt. Vele van deze vissers gaan slechts in het goede seizoen in zee en hebben anderzijds een winterbezigheid aan land. Om te sparen op de onderhoudskosten verkiezen zij te laten bouwen in plastic, zowel de romp als de brug. Deze vaartuigjes zijn zelfs uitgerust met een echo-sounder.

IERSE ANGST VOOR SPAANSE TOETREDING TOT DE E.E.G.

In verscheidene schriften en inzendingen in plaatselijke Ierse dagen weekbladen, drukken de Ierse vissers hun vrees uit voor een mogelijke toetreding van Spanje tot de EEG. Het is inderdaad zo, dat ten alle tijde heel wat Spaanse vaartuigen de Ierse wateren kwamen bevissen, zodanig dat velen, bij eventuele Spaanse intrede in de

EEG, zelfs traditionele rechten zouden kunnen laten gelden op vissen binnen de twaalfmijlszone.

Het groot Spaans vissers- en verwerkingsbedrijf Pescanova heeft zelfs een Ierse zustermaatschappij gevormd, de «Eiranova» en kijkt nu verlangend uit naar de resultaten van de rondreis van de Spaanse eerste minister in de hoofdsteden van de verschillende EEG-partnerlanden met het inzicht een spoedige intrede in de EEG te kunnen bekomen. Dit maakt natuurlijk niet de rekening van de Ieren, die nu reeds in het verzet komen. We twijfelen er ten andere grotelijks aan of dit allemaal zo snel zal kunnen verwezenlijkt worden.

TOENEMEND ZEEGRAS OORZAAK VAN MOSSELSCHAARSTE IN IERLAND

In Ierland krijgt men op de mosselbedden problemen met een uitzonderlijke groei van zeewier en zeegras. Aldus is de mosselproductie, onder meer in Wexford, gevoelig teruggevallen. De mosselen worden normaal van de bedden gedregd en dan op verwaterplaatsen uitgespreid om te verdikken en te zuiveren. Men zal nu nagaan op welke manier men het overtollig zeegras kan kwijt geraken zonder andere milieuhinder te veroorzaken en zonder de mossel of het mosselzaad te schaden. Om oesterbedden te zuiveren van parasieten en schadelijke vijanden heeft men ongebluste kalkkorrels gebruikt, men zal nu nagaan of dit ook niet aangewezen is.

OFFICIELE VISFARM IN IERLAND VOOR FORELLENBROED

In het Noorden van Ierland heeft het Departement van Landbouw 'n visfarm ingericht voor forellenbroed op het eiland Movanagher, dit voor de bevoorrading van de talrijke forellen visvijvers.

In één enkel seizoen kan deze broedplaats 7,5 miljoen bevruchte eieren behandelen, 1,5 miljoen larven en daarbij 400 duizend vingerling-visjes. Hiervoor benodigt men dagelijks zowat 70 duizend m³ water om de talrijke vijvers en broed-tanks te voeden.

Voor de eieren worden de beste volwassen forellen uitgezocht. Wanneer de vrouwelijke forellen kuitrijp zijn worden de eieren door drukking vrijgemaakt en bevrucht door de milt van de mannelijke vis. De bevruchte eieren komen in speciale broedbakken met stromend water en blijven daar zowat 2,5 maand waarna zij naar andere bakken overgebracht worden. In de lente ontstaat dan het jonge goede voorzien van een zakje met dooiervlies waardoor zij zich een maand kunnen ontwikkelen zonder zelf voedsel te nemen, dat wil zeggen tot de periode waarop zij zelf hun voedsel gaan zoeken. Naar gelang de groei, komen zij dan terecht in immer groter tanks waarin automatisch het vereiste voeder toegevoerd wordt. De forel wordt verkocht aan de forellenkweker vanaf het ogenblik dat ze zich zelf kunnen behelpen in het zoeken naar voedsel. In de zomer worden zij verkocht in een tweede stadium als zomerlingen en in de herfst als vingerlingen omdat ze dan zowat de lengte hebben van een volwassen vinger. Er blijven er ook tot de volgende winter en deze worden

dan verkocht als jaarlingen en als pootgoed.

Het grootste probleem voor deze farm voor forellenbroed is echter de strijd tegen de parasitaire ziekten. Deze officiële farm tracht zich door de verkoop van het broed en van de kleine vingerlingen en jaarlingen zelf te bedruipen. Het is in ieder geval een kostelijke hulp voor de farmkwekers die elk afzonderlijk niet over het nodige kapitaal beschikken voor een geëigende broedplaats. Men doet eveneens proeven met zalm en de regenboogforel.

NIEUWE VISGRONDEN VOOR IERSE VISSERIJ

De officiële Ierse dienst voor opzoeking en ontwikkeling heeft ten Westen van Burtonport nieuwe visgronden ontdekt, die een positief resultaat vertonen. Inderdaad zijn de inkomsten van de verkoop der gevangen vis door de twee ingezette onderzoekingsvaartuigen reeds beduidend hoger dan de kosten. Het is gevolg hiervan, dat deze dienst in het midden van augustus kaarten van de nieuwe visgronden heeft verspreid evenals de resultaten van de slepen. Deze nieuwe treilergronden zijn een goede uitkomst voor de vloeten van Killybegs en Burtonport die tot hertoe eerder in beperkte en begrensde gronden visten. Op de nieuw in kaart gebrachte visgronden, is de beschikbare oppervlakte nu verdubbeld. Zelfde opzoekingsdienst bewees eveneens dat de nieuwe bijzonder vorsende sonar die gebruikt werd op het Nationaal Wetenschappelijk Onderzoekingsvaartuig van onschatbare waarde is voor deze visserij.

Men zou dus kunnen zeggen dat gronden, die vroeger niet opgezocht werden omdat zij niet voldoende rendeerden, in feite renderbaar gemaakt werden door aanwending van een bijzonder uitgewerkt en aangepast boordapparaat. We vrezen echter dat deze gebieden, die ergens gezien in zekere mate gerust gelaten werden en misschien aldus als kinderkamer konden functionneren, nu ook grondig zullen uitgebaat worden, zodat we vrezen, dat de zogezegde ontdekking van nieuwe visgronden zou kunnen leiden tot een nog verdere en meer planmatige verarming van het biologisch leven in de nabije zeeën. We menen dan ook, dat het heelwat belangrijker ware renderende visgronden te gaan ontdekken in gebieden die ver verwijderd liggen zodat de daar verwezenlijkte vangsten, geen invloeden kunnen hebben op de visstand van de thans uitgebate gronden.

HOOFDKWARTIER VOOR EEN EIGEN 50 MIJLSZONE

In Ierland is een hoofdkwartier opgericht waar alle manifestaties, gegevens en inlichtingen in verband met de eis voor een exclusieve 50 mijlszone zullen gekoördineerd worden. Er is ook een speciale rode telefoonlijn aangelegd, die op alle ogenblikken zou beschikbaar zijn. Van uit dit hoofdkwartier wenst men alle bestaande organisaties, zowel kulturele, sociale, sportieve als politieke aan te spreken en warm te maken voor een eigen 50 mijlszone. Van daaruit zullen ook petitie vertrekken die aan deze organisaties zullen overhandigd worden met verzoek deze door hun leden te laten ondertekenen.

En wat dan met de miljarden toelagen door de E.E.G. aan Ierland gegeven voor de landbouw ?

Engeland

PRIJZEN IN SHETLAND VOOR DE INDUSTRIELE VISSERIJ OP SMELT GEHALVEERD

De Shetlandvissers die op de smelt gaan vissen voor de meelfabrieken hebben in augustus geweigerd hun vangst af te leveren door de prijsinzinking. In verscheidene stadia zakte de prijs aan fabriek van 270 B. Fr. het 100 kgr. tot 156 B. Fr. Naar mededeling door de directie van de fabriek, hebben zij geen vat op de prijzen die van buiten uit bepaald worden en moeten zij zich schikken naar de wereldprijzen. Het is vooral door een overvloedige Noorse visserij op de capelin (lodde) en de mededinging geleverd door de soya-meel dat de prijs op de wereldmarkt gevoelig zakt. Nochtans voorziet men binnenkort een opleving van de prijs omdat men in Peru de visserij op de ansjovis wil reglementeren en een gevoelige vangstbeperking toepassen.

MILIEUVERVUILING NIET NIEUW

In een Brits visserijblad lezen we dat 50 jaar terug de schipper van de stoomtreiler „Dogger Bank” veroordeeld werd tot een boete van 5 Pond en tot 2,2 Pond kosten om te veel zwarte rook gemaakt te hebben te Greenwich !

Spanje

SPAANSE BELANGSTELLING VOOR ERSATZ-TONIJS

We hebben reeds gemeld dat Spanje door de uitbreiding van de visserijlimieten tot 200 mijl uit de kust zwaar aangeslagen is. Het is waarschijnlijk ook daarom dat sommige vissers nu belangstelling opbrengen voor een soort ersatz-tonijn, namelijk de, in het Frans genoemde «Auxide». Het is een vissoort die op de tonijn gelijkt en volgens statistieken van de F.A.O. zouden hiervan zo jaarlijks 80.000 ton gevangen worden. Deze vis wordt vooral in de omtrek van wrakken gevonden. De «Auxide» zou in de conserven kunnen vermengd worden met echte tonijn. De Franse vissers die dergelijke vangst in hun netten kregen (met hun kieuwen in de mazen, gezien heel wat kleiner ! (nagenoeg 40 cm.) wierpen tot nog toe deze vis terug in het water.

OOSTENDSE MARKT EN VISMIJNECHO'S

Na de iets grotere aanvoer van verleden week moesten we het deze week opnieuw met veel minder stellen. Maar één IJslandse vangst maandag, een kleine vangst dan nog van amper 530 bennen. Woensdag kregen we dan nog een kleinere van de O.334 zodat er aan IJslandse soorten nog geen 1.000 bennen op de markt waren. Het grootste gedeelte daarvan was dan nog koolvis. Koolvis waarvoor overigens weer verder stijgende prijzen betaald werden. Vandaar dat soorten als rode zeebaars, blauwe leng,

Schotse schol, schelvis en hondstong topprijzen haalden. Blauwe leng liep uit tot boven de 60 F en voor schelvis steeg de prijs tot 56 F.

Rode zeebaars noteerde 43 F als hoogste prijs.

Van de Monkey Bank was het ook niet veel bijzonders. Hiervan kregen we maar alleen op de vrijdagmarkt een paar schepen. Die vangsten werden ook erg gretig afgenomen zodat flinke resultaten bereikt werden. Vooral de gullen kregen stijgende noteringen, noteringen die op de volgende dagen nog verder stegen zodat voor kabeljauw tot 72 F en grote gul tot 65 F betaald werd. Grote wijting kreeg weer tussen 35 en 38 F en voor

schelvis verliep de prijs tussen 35 en 66 F het kg.

De Westschepen kregen voor hun schaarse soorten ook weer erg hoge prijzen. Zo kreeg grote rode knorhaan tot 72 F en keilrog tot boven de 80 F. Zonnevis is gestegen tot 181 F het kg en tarbot kreeg tussen 101 en 250 F volgens de grootte. Een partij haai die dinsdag aangevoerd werd noteerde tussen 25 en 28 F. De grote invoer van deze vissoort uit Noorwegen hield de haaiprijs lager dan verwacht.

De tongen zijn, nadat ze vrijdag een klop van de hamer kregen, maandag weer in prijs gestegen. Het moet gezegd dat ook de kwaliteit wel een prijsbepalende rol speelde. Waar vrijdag tussen 90 en 165 F genoteerd werd, lagen de noteringen voor tong maandag tussen 110 en 198 F. Schol en iek zijn erg schaars geweest, niet alleen te Oostende trouwens. Vandaar ook hiervoor erg hoge prijzen. Steenschol werd eveneens meer dan duur verkocht en kreeg maandag tot 100 F het kg. De resultaten van de verschillende schepen vielen alleszins renderend uit. Hierbij valt vooral het resultaat van de spanvissers O.141 - O.369 in het oog : 1.641.900 F voor 720 bennen vis. Gul en kabeljauw waren inderdaad duur.

GARNAALPRIJS HOUDT STAND

Wie gedacht had dat de garnaalprijs spoedig in elkaar zou stuiken bij een groter wordende aanvoer, komt bedrogen uit. Deze week lag de gemiddelde prijs zelfs opnieuw hoger dan verleden week en bereikte 64 F. De aanvoer die in de vismijn gebracht werd bedroeg 7.379 kg en werd verkocht voor 465.349 F. Een garnaallose dag, verleden week woensdag. Op de andere dagen telkens tussen 1.140 en 1.800 kg. Wie van kleine garnaal koudt kan die kopen aan veel lagere prijzen dan de grote aangezien de prijzen in de vismijn zelf, schommelden tussen 50 en 87 F het kg.

REDERS LEEST UW VAKBLAD

VORDAP

SCHEEPSSCHROEVEN

VAN VOORDEN ZALTBOMMEL N.V.

Fabriek
Oude Stationsweg 15
Zaltbommel Holland
☎ 00-31-4180-2654

Vert. voor België
J. Theunissen
Terneuzen Holland
☎ 00-31-1150-94117

Reparatie-werkplaats voor België
p/a Scheepswerf van Rupelmonde N.V.
Dijkstraat 7, Rupelmonde
☎ 031-752051

(5729V)

Het oesterseizoen is begonnen

Zoals elk jaar hadden we vorige week, ter gelegenheid van de opening van het oesterseizoen, woensdag 7 september, de kans een bezoek te brengen aan de firma Jan Prins te Yerseke, die wel als de grootste en meest moderne oester- en mosselfirma van de streek mag aangezien worden. Zeggen we terstond dat de mosselen door zijn firma geleverd van prima kwaliteit zijn. Verder hadden we de gelegenheid te zien hoe de mosselen machinaal gekuist worden, hoe ze in één minuut in een stoomketel gaar gemaakt zijn en alles onmiddellijk daarna volledig hygienisch ontschelpst na selecteren in glazen potjes met azijn hermetisch geslo-

ten terecht komen van 220 en 110 grammen.

Zo'n glazen potjes gaan er door à 5.000 per uur.

Dagelijks worden er 50 duizend kg mosselen verwerkt. Niet minder dan 90 mensen zijn er, niettegenstaande de mechanisering, aan het werk gesteld en niets gaat er verloren.

De mosselschelpen worden zoals destijds de afval in de koolmijnen bij ons, op grote hopen bewaard om in juni van volgend jaar op de zaaigronden van de oesters in de Oosterschelde terecht te komen. Deze mosselschelpen zijn de kweekscholen van het oesterbroed welke er zich met tientallen op neerzetten en er miljoenen oesters uit voortbrengen, welke al naar gelang hun kloekte langzaam voortgroeien tot een à zelfs tien jaarlingen.

Maar deze zijn een uitzondering, daar ze meestal aan 4 of 5 jaar als de beste 4 à 5 nullen de handel in gaan. Jan Prins huurt aan de Nederlandse staat 50 à 60 hectaren.

De oesters zijn insgelijks dit jaar van prima kwaliteit en de prijs al naar gelang de ouderdom van 15 à 24 F het stuk.

Zeggen we terstond dat de oester- en mosselteelt voor de kwekers en handel aan de Oosterschelde, waar Yerseke in het middenpunt van de belangstelling staat, een gouden zaak is en dat het een geluk mag genoemd worden dat deze zeer belangrijke zeearm open is gebleven en ontsmet blijft van allerlei chemische producten, die voor het bedrijf en duizenden mensen aldaar de doodsteek zouden geweest zijn.

Het is anderzijds een publiek geheim dat niet de Hollanders oester- en mosseleters zijn, maar wel vooral de Belgen, waar die Hollandse nijverheidstak er zijn grootste afzet vindt.

Jan Prins en Co, hebben hun grootste clientele in Luik, Brussel, Gent en Charleroi.

Naar Frankrijk (Parijs en Boulogne) gaan ook elke week kamionladingen van tien à vijftien ton.

Wie dus graag mosselen en oesters eet, mag zich er gerust aan vergasten.

Het seizoen 1977-1978 legt er zich uitstekend voor aan.

OOSTENDE

VRIJDAG 9 SEPTEMBER 1977

MONKEY BANK				
O.135	14	435	—	623.152
O.275	14	370	—	560.204
KANAAL				
Z.502	18	145	3125	674.619

MAANDAG 12 SEPTEMBER 1977

IJSLAND				
O.318	18	520	—	988.930
NOORDZEE				
O.141-369	14	720	—	1.641.900
KANAAL				
Z.499	18	220	3800	962.002
NOORD				
N.41	9	240	—	429.490
WEST				
O.279	6	295	—	391.339
O.66	10	140	—	363.916
KUST				
N.736	2	140	—	182.886

DINSDAG 13 SEPTEMBER 1977

WEST				
N.45	7	410	—	533.623

WOENSDAG 14 SEPTEMBER 1977

NOORD				
O.26	7	75	—	149.320
O.309	9	210	—	365.620
IJSLAND				
O.334	14	340	—	666.674

VERANDERINGEN IN DE LIJST DER BELGISCHE VISSERSVAARTUIGEN MAAND AUGUSTUS '77

GESCHRAPT :

O.120 «Gebriella» eigendom Van Lul André, Klemkerkestraat 15, 8401 Bredene, geschrapt 3.8.1977.

O.254 «Cinderella» eigendom Van Lul André, Klemkerkestraat 15, 8401 Bredene, geschrapt 3.8.1977.

O.316 «Belgian Skipper», eigendom Van Lul André, Klemkerkestraat 15, 8401 Bredene, geschrapt 3.8.1977.

O.231 «André-Monique», eigendom Rederij Vieren, Gebroeders en Zuster p.v.b.a., Kapellestraat 80, 8400 Oostende, geschrapt 29.8.1977.

ERRATUM

Adresverandering : Soete Ronny, eigenaar van de Z.556 «Donna Rosa», Rouaamstraat 67 i.p.v. 57 8380 Zeebrugge-Brugge 5.

Datum Vangsten Kgr. Fr. Min. Maks. Gem.

VISAANVOER TE OOSTENDE

9-9	3	50.625	1.884.043
12-9	8	117.570	5.064.308
13-9	1	20.500	549.948
14-9	3	31.250	1.196.807
	15	219.945	8.695.106

GARNAALANVOER TE OOSTENDE

8-9	9	1.142	71.505	54.—	70.—
9-9	9	1.732	99.253	50.—	73.—
10-9	9	1.353	82.799	50.—	73.—
12-9	9	1.865	125.256	52.—	76.—
13-9	9	1.296	86.536	55.—	76.—
14-9	45	7.379	465.349	50.—	77.— 63.—

VISAANVOER TE NIEUWPOORT

8-9	1	85	7.285
9-9	2	226	16.961
10-9	1	195	18.228
12-9	5	16.124	906.258
13-9	1	273	20.014
14-9	6	13.084	391.964

GARNAALANVOER TE NIEUWPOORT

8-9	1	37	4.662	126.—	126.—
10-9	1	140	11.920	81.—	90.—
13-9	1	125	9.053	67.—	81.—
14-9	3	417	27.240	61.—	68.—

OOK DE PILCHARD-STOCKS IN WALVISBAAI BEDREIGD

In de Walvisbaai voor Zuid-West Afrika is de pilchard in gevaar. Reeds in 1975 en '76 toonde een gewoon routine-onderzoek aan dat de stocks gevoelig aan het verminderen waren. Een meer uitgebreider wetenschappelijk onderzoek in 1977 verricht, bewees echter dat deze zodanig uitgedund waren, dat dringende beschermingsmaatregelen noodzakelijk worden. Daarom ook werd het totaal toegelaten vangstkwotum voor 1977 gehalveerd en teruggebracht op 250 duizend ton. Er bestaat nu zelfs de vrees, dat men nog verder aan dit kwotum zal dienen te gaan snoeien en voor het volgende jaar slechts 150 duizend ton zal beschikbaar gesteld worden. De Zuid-Afrikaanse konserverafzet voor pilchards gaat bijna allemaal naar Groot-Brittannië. Voorheen nam de Britse markt zowat 5,5 miljoen karton op van de 9½ miljoen in Zuid-Afrika geproduceerd. In 1977 zal deze produktie door de vangstbeperking echter herleid zijn tot slechts 6 miljoen cartons en in 1978 verwacht men slechts 4 miljoen cartons pilchards in conserven, zodat ook de handel in Groot-Brittannië voor een probleem zal komen te staan en naar een bijkomende leverancier zal dienen uit te zien.

zend ton zal beschikbaar gesteld worden. De Zuid-Afrikaanse konserverafzet voor pilchards gaat bijna allemaal naar Groot-Brittannië. Voorheen nam de Britse markt zowat 5,5 miljoen karton op van de 9½ miljoen in Zuid-Afrika geproduceerd. In 1977 zal deze produktie door de vangstbeperking echter herleid zijn tot slechts 6 miljoen cartons en in 1978 verwacht men slechts 4 miljoen cartons pilchards in conserven, zodat ook de handel in Groot-Brittannië voor een probleem zal komen te staan en naar een bijkomende leverancier zal dienen uit te zien.

GALERIJ STAMPAERT P.V.B.A. UITZONDERLIJKE OPENBARE VEILING

Op **DONDERDAG 22 SEPTEMBER 1977 om 19.30 uur** in de zaal **CASINO-KURSAAL, Monacoplein - OOSTENDE**

Door het ambt van gerechtsdeurwaarder dhr. Opsomer, Rogierlaan 38, Oostende, zullen onderstaande voorwerpen openbaar verkocht worden aan de gewone voorwaarden: kontante betaling + 20 % kosten.

PORSELEIN: Chinees uit de 18e en 19e eeuw en Saksisch versierings- en vitrinevoorwerpen, Chinees hardsteen.

MEUBELN: allerhande Engelse meubelen van de 18e en 19e eeuw: Regency, Georgian en Victorian — Biedermeyer meubelen. Franse meubelen met inlegwerk. Chinese meubelen.

TAPIJTEN: verzameling uit Iran, Pakistan, Bessarabië. Mures.

DIVERSEN: klokken, bronzen voorwerpen, samovars.

DESKUNDIGE: De Heer R. Stampaert, St.-Pietersnieuwstraat 130, 9000 GENT.

TENTOONSTELLING: Woensdag 21 september '77 van 10 tot 12.30 u. en van 14 tot 20 uur.
Donderdag 22 september '77 van 10 tot 14 uur. (4851N—8043V)

VERWACHTINGEN

VRIJDAG 16 SEPTEMBER 1977

KANAAL: O.181 (2.000 tong, 185 m., t.t.z. 75 rog, 20 zeehonden, 75 gutvis, 15 varia).

MONKEY BANK: O.37 (140 m., t.t.z. 40 kabeljauw, 20 schelvis-totten, 30 platvis, 50 gul).

O.35 (270 m., t.t.z. 100 gul, 140 schelvis en totten, 20 platvis, 10 meiden).

NOORDZEE: N.709 (250 m.).
WEST: N.752.

MAANDAG 19 SEPTEMBER 1977

IJSLAND: O.202 (750 m., t.t.z. 20 kabeljauw, 500 kools, 100 schelvis en totten, 50 bonen, 20 schol en mieten, 60 leng).

O.282 (200 m.), O.236 (420 m., t.t.z. 250 kools, 20 leng, 10 kabeljauw, 50 schelvis en totten, 20 schol en mieten, 70 bonen).

MONKEY BANK: O.134, O.118, Z.62.

KANAAL: O.114.
NOORDZEE: N.706, O.33.
WEST: O.123, N.736.

DINSDAG 20 SEPTEMBER 1977

MONKEY BANK: O.274, O.206, O.243.

NOORD: O.229.
NOORDZEE: O.127/O.303.
WEST: N.408.

WOENSDAG 21 SEPTEMBER 1977

MONKEY BANK: O.128.

ZEEBRUGGE

DONDERDAG 8 SEPTEMBER 1977

Z.324	397.350
Z.492	371.170
Z.569	250.313
	1.018.833

VRIJDAG 9 SEPTEMBER 1977

Z.578	230.230
Z.575	269.890
Z.549	332.260
Z.481	18.530
	850.910

MAANDAG 12 SEPTEMBER 1977

Z.570	52.990
Z.533	282.600
Z.516	239.690
Z.574	466.000
	1.041.280

DINSDAG 13 SEPTEMBER 1977

Z.484	373.680
Z.518	87.520
Z.510	396.620
Z.16	991.800
Z.30	574.140
	2.423.760

WOENSDAG 14 SEPTEMBER 1977

B.5	638.210
Z.571	629.050
Z.505	196.500
Z.12	118.430
Z.559	477.710
Z.315	500.110
	500.110
	2.560.010

NIEUWPOORT

VRIJDAG 9 SEPTEMBER 1977

N.700	9.876
N.349	7.085

ZATERDAG 10 SEPTEMBER 1977

N.700	17.458
-------	--------

MAANDAG 12 SEPTEMBER 1977

N.579	445.339
N.470	149.547
N.738	167.480
N.761	136.140
N.349	7.752

Er werd 16.200 kg vis gelost, met inbegrip van ongeveer 4.000 kg tongen. Verder was er nu eenmaal keus van tarbot, griet, zonnevis, tongsschar, robaard en rode soldaten. Voor kabeljauw en gullen moest men rap zijn, daar er maar weinig bennen te koop waren. Partijen met voorkleine gul waren er wel en deze kregen ook goede prijzen. De tongen werden gekocht aan 185 voor de grootste soort, de 2e 190, de 3e van 190 à 206, e 4e voor 180 à 196, den 5e 150 à 160 en de kleine kregen 105 tot 110 F. Grieten kwamen aan 100 tot 125 F de kg. Op zonnevis werd heel luid geroepen aan 150 F de kg en ook robaard en rode soldaten waren duur. Enkele kopen kabeljauw kregen 3.400 en 3.500 F de benne. Zelfs grote gullen 3.200 à 2.800 F de benne. Platvis van 1.500 à 2.000 F de benne, visjes van 1.370 à 1.650 F. Grote wijting rond de 1.700 F. Kleine 1.150 F. Moerroggen 3.000 F. Tilten 2.900 F. Voorkele gullen rond de 1.400 F. de minis 700 de benne. Dus mag er gezegd worden: een goede markt. Het eindcijfer was 906.258 F.

DINSDAG 13 SEPTEMBER 1977

N.700	20.014
-------	--------

WOENSDAG 14 SEPTEMBER 1977

N.172	107.574
N.346	124.193
N.715	122.150
N.700	10.919
N.788	11.341
N.349	15.787

Drie vaartuigen van de West en drie kustvissers losten samen 13.804 kg vis. Er waren slechts 300 kg tongen die dezelfde prijs kregen als op de maandagmarkt, buiten de kleinste soort die duurder verkocht werd daar er slechts kleine hoeveelheden stonden. De N.715 zorgde voor de variatie en deze werden heel goed verkocht: middenslag tarbot aan 200 F, grieten 125, zonnevis kreeg ook 120 F, staarten 160 F. Grote rode soldaten vielen minder goed uit: 2.940 F de benne terwijl de tweede gesorteerde soort slechts 1.500 kreeg en zelfs zakte naar 1.150 F. Enkele bennen keilroggen kregen 3.300 F. De moerroggen heel wat minder: 2.670 F en voor de tilten slechts 2.150 F. Als men mag spreken van wispelturige prijzen van vis, dan mag men in de eerste plaats de rogsoorten en de rode soldaten op de eerste rij zetten. Kabeljauw en grote gullen deden het beter: van 3.600 F voor de kabeljauw, de gullen van 3.100 à 2.800 F. De voorkleine of filégulletjes werden verkocht aan 1.350 en voor de minis werd 700 F de benne gegeven. Weinig platvis, die rond de 40 F de kg schommelde, de visjes 30 F.

Zeehonden 1.600 F, doggen 800 en 700 F de benne. Zo kende de woensdagmarkt hoogten en laagten, met een eindcijfer van 391.964 F.

	12-9-1977	14-9-1977
Schelvis grote	52.— 56.80	61.— 67.60
Schelvis midden	45.— 48.60	49.80- 51.—
Schelvis klein	40.80- 42.—	33.—
Kabeljauw	46.40	45.40- 46.40
Gul	38.— 53.—	42.60- 48.—
Wijting	67.—	—
Schaat	41.60- 43.40	37.60
Zeebaars	49.— 62.40	50.— 55.60
Leng	42.40	44.30- 48.—
Schartong	104.—186.—	179.—224.—
Heilbot	33.40- 37.40	32.— 35.60
Koolvis	54.—	53.—
Hondstong	43.80	42.— 48.40
Zeeewolf	—	—
Staat	—	—

Tong- en pladijsprijzen

TONG

Oostende

	12-9-1977	13-9-1977	14-9-1977
Lappen	198	—	—
Grote	192 -194	—	—
3/4	186 -190	—	—
Blok	186 -190	—	—
Voor-kleine	154 -163	—	—
Kleine	132 -135	—	—
Slips	—	—	—

Zeebrugge

	12-9-1977	13-9-1977	14-9-1977
Grote	219 -221	198 -208	—
Blok	221 -223	183 -195	—
Fruitt	200 -205	178 -187	—
Schone kleine	176 -177	146 -154	—
Kleine	150 -152	127 -141	—
Tout pett	122 -130	112 -113	—
Slips	—	—	—

Nieuwpoort

	12-9-1977	13-9-1977	14-9-1977
Tong I	185 —,—	190 —,—	198 —,—
Tong II	190 —,—	190 —,—	200 —,—
Tong III	190 -206	196 —,—	200 —,—
Tong IV	180 -196	196 —,—	200 —,—
Tong V	150 -160	162 —,—	170 —,—
Kleine	105 -110	106 —,—	115 -140

PLADIJS

Oostende

	12-9-1977	13-9-1977	14-9-1977
Grote	39,40-46,40	—	—
Grote iek	35,—,—	—	—
Kleine iek	32,—,—	—	—
Derds slag	—	37,20,—	32,—34,—
Platjes	17,—21,—	17,60,—	18,—,—

Zeebrugge

	12-9-1977	13-9-1977	14-9-1977
I	40,—42,—	30,—32,—	—
II	40,—42,—	27,—30,—	—
III	29,—31,—	24,—27,—	—
IV	19,—23,—	22,—24,—	—
V	—	—	—

Nieuwpoort

	12-9-1977	13-9-1977	14-9-1977
Moeten	30,—,—	40,—,—	40,—,—
Grote pladijs	28,—,—	40,—,—	42,—,—
Drielingen	20,—30,—	20,—,—	30,—36,—
Platjes	—	—	—

KORTE BERICHTEN

Schotland

100 MILJOEN B.F. SUBSIDIES VOOR NIEUWBOUW IN SCHOTLAND

Door de Schotse «Highlands en Islands» Ontwikkelingsraad werd 100 miljoen B.F. subsidie ter beschikking gesteld voor de aanschaffing van een vijftigtal vissersvaartuigen, aldus werd medegedeeld door de heer Gregor Mac Kenzie, Schotse minister van Staat. Deze aankondiging wordt toch met zekere gemengde gevoelens onthaald omdat de reders en vissers in het onzekere blijven met betrekking tot de toekomst in verband met de E.E.G.-visserijreglementatie. Het nieuw programma voor het stimuleren van de bouw van nieuwe vaartuigen van het type van kust- en middenslagtreiler zal lopen tot maart 1979. In de laatste 11 jaren heeft dezelfde «Highlands en Islands»-Commissie de aanschaffing in Schotland van 450 vissersvaartuigen benaarstigd, zowel nieuwe als tweedehandse. Men hoopt nu dat de nieuwe 100 miljoen subsidie vooral de vloten van de gebieden Shetland, Skye, Mull, Campbeltown, the Outer Isles en de Pentland Firth zullen ten goede komen, namelijk de Westkust van Schotland. Deze insluiting van 100 miljoen zal zeker wel noodzakelijk zijn voor het aanmoedigen van nieuwbouw of het heraanpassen van tweedehands vaartuigen en meer nog voor het hernemen van de activiteit op de scheepbouwerven. De grote bouwkosten en de onzekerheid met betrekking tot het van kracht worden van een bepaald E.E.G.-visserijreglement, die de Schotten niet als voordelig aanzien, hadden reeds de activiteit in de scheepbouw tot een minimum herleid.

Ondertussen moeten wij toch vaststellen, dat men in Groot-Britannië toch nog de nieuwbouw en de heraanpassing van tweedehandse vaartuigen aanmoedigt, terwijl in ons land zich alles toespitst op het slopen en stilleggen der vaartuigen. In Groot-Britannië streeft men naar een vervanging van de diepzeevloot door een middenslag- en kusttreilersvloot om een bepaald patrimonium, namelijk de zeevisserij niet teloor te laten gaan. De officiële belangstelling in ons land voor onze vissersvloot is echter beneden alles.

MEN VREEST VOOR HET WEGVALLEN VAN DE MANX-KIPPER

Door het vergunningssysteem op de vangst van Manx-haring waardoor de aanvoer zeer beperkt werd, zijn de prijzen van deze haring zodanig opgelopen, dat deze voor de

rokerijen te hoog komen te liggen en men nu vreest dat de befaamde Manx-haring niet meer op de markt zal kunnen komen. Van het ogenblik dat de rokerijen 50 Pond en meer moeten betalen het 100 kg., dus zowat 32 B. fr. het kg. wordt het niet meer haalbaar voor hen. Sommige ogenblikken kreeg de voor kippers geschikte Manx-haring zelfs prijzen tot 54 B. fr. het kg. waardoor de meeste rokerijen niet meer konden mededingen in de afslag.

Om de bedrijven in activiteit te houden hebben de meesten hun diepvriesreserves aangesproken die echter normaal maar aangesproken worden wanneer het aanvoerseizoen voorbij is. De hoog opgelopen prijzen in de afslag zijn ook een gevolg van de aanwezigheid van Franse en vooral Nederlandse opkopers, die aldus aan hun tekorten in eigen land en visserij trachten te verhelpen.

Peru

VISMEELINDUSTRIE

IN PERU

IN GEVAAR

Er zijn voldoende aanduidingen pilchards die door de industriële visserij aangevoerd worden voor de in Peru dat de stocks ansjovis en vismeelfabrieken gevoelig teruglopen. In 1970 heeft men voor de eerste maal een gevoelige vermindering van de stocks waargenomen. Sedertdien meende men echter een herstel te kunnen waarnemen. Tot in 1970 was de jaarlijkse aanvoer door de Peruviaanse vissers zowat 10 miljoen ton ! Per jaar waarvoor een 1.400 seiner gebezigd werden. Naderhand werd dit aantal herleid tot ongeveer 400 schepen die echter aanzienlijk groter waren. Toen was de normale stock nog 20 miljoen ton, terwijl het wetenschappelijk onderzoekscentrum nu aangewezen heeft, dat nog slechts 3 miljoen stock aanwezig is. Dit is niet alleen een gevolg van overbevissing, maar eveneens van slechte temperatuurwisseling in het water. In elk geval staat de vismeelindustrie in Peru, en mede de visserij, voor een fiasco.

Voor een groot gedeelte van de kustbevolking is het vissen op ansjovis en pilchards voor de vismeelfabrieken inderdaad een levenskwestie. Het tekort aan grondstof voor de toekomst voor een van de grootste leveranciers van vismeel, zal waarschijnlijk binnen een bepaalde tijd haar weerslag hebben op de prijs van de vismeel op de wereldmarkt en, niettegenstaande de Schotlandvissers voor het ogenblik minder kregen voor hun smelten, verwacht men dat deze inzinking in de prijs voor het rauwe produkt voor de vismeelfabrieken, slechts van kortstondige aard zal zijn.

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Oostende		Zeebrugge		Oostende		Zeebrugge		Oostende		Zeebrugge		Nieuwpoort	
	12-9-1977	12-9-1977	12-9-1977	12-9-1977	13-9-1977	13-9-1977	13-9-1977	13-9-1977	14-9-1977	14-9-1977	14-9-1977	14-9-1977	14-9-1977	14-9-1977
Tarbot . groot (123)	210	-245	271	—	227	—	253	-270	—	—	—	—	200	—
middel (123)	160	-186	160	—	—	—	167	-172	—	—	—	—	150	—
klein (123)	103	-134	120	—	—	—	102	-110	—	—	—	—	120	—
Griet : groot (123)	129	—	141	-154	—	—	129	-134	—	—	—	—	125	—
middel (123)	101	—	108	-112	—	—	76	-105	—	—	—	—	—	—
klein (123)	65	—	96	-110	—	—	82	—	—	—	—	—	—	—
Schelvis : groot	51	-66	—	—	50,60	—	—	—	—	—	—	—	—	—
middel	45	-53,40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
klein	21,60-35,20	—	—	—	23,40-32,—	—	—	—	22,—38,—	—	—	—	—	—
Heek : groot	110	—	—	—	—	—	—	—	109	—	—	—	—	—
middel	83	—	—	—	—	—	—	—	92,—100	—	—	—	—	—
klein	75	—	—	—	—	—	—	—	82	—	—	—	—	—
Lom	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Leng	49	-51,20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rog (I)	40	20-70,—	69	-73,—	—	—	62	-71,—	—	—	—	—	—	—
Keilrog (123)	64,80-81,60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rog (23)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	60	—
Tilten (23)	—	—	54	-59,—	—	—	55	—	—	—	—	—	56	—
Scherpstaart (23)	—	—	69	-64,—	—	—	47	—	—	—	—	—	56	—
Halve maans (23)	—	—	44	-48,—	—	—	39	-40,—	—	—	—	—	40	—
Teelt (2)	—	—	44	-48,—	—	—	38	-41,—	—	—	—	—	—	30
Katrog (2)	—	—	19	-27,—	—	—	20	-24,—	—	—	—	—	—	—
Kabeljauw	53,40-67,—	—	44	-54,—	72,40	—	—	—	52,—73,20	—	—	—	70	—
Gul (groot)	28,80-58,40	—	43	-47,—	28,—61,70	—	71	-74,—	30,40-47,40	—	—	—	50	-64,—
Gul (middel)	—	—	43	-45,—	—	—	60	-69,—	—	—	—	—	—	—
Gul (klein)	—	—	40	-42,—	—	—	45	—	—	—	—	—	—	—
Hozemondhamme	69	-163	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wijting : groot	25	-37,30	30	-35,—	16,—38,—	—	38	-32,—	16,—37,40	—	—	—	35	—
klein	—	—	21	-24,—	—	—	24	—	—	—	—	—	22	—
Schar	12	-33,40	15	-17,—	20,60-30,—	—	19	-24,—	18	—	—	—	30	—
Steeschol	32	-100	84	-90,—	35,80-82,—	—	90	-94,—	42,—101	—	—	—	—	—
Zeehaad	30	—	29	-35,—	25,60-24,80	—	35	—	—	—	—	—	40	—
Hondshaad	17,60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Doornhaai	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pieterman	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makreel	19,20	—	—	—	14,60-25,—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Horsmakreel	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Zeekreeft	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Schaat	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Zeebaars (klipvis)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kongeraal	21	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Schartong	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Volle haring	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
IJle haring	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Haringshaad	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steenholk	25	—	—	—	—	—	—	—	19,80	—	—	—	—	—
Heilbot	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Koolvis	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steur	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Zeewolf	43,80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pollak	59,40-62,—	—	—	—	—	—	—	—	49	—	—	—	—	—
Zonnevis	1170	-181	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Koningsvis	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vlaswijting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Zeeduivel	—	—	—	—	—	—	90	-145	—	—	—	—	—	—
Schotse schol	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Zeehond	—	—	—	—	—	—	22	—	—	—	—	—	32	—
Bot	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rode Poon (roobaard)	25	-44,40	30	-34,—	—	—	—	—	—	—	—	—	50	—
Grauwe Poon (knorh.)	16,30-25,20	—	19	-21,—	14	—	9	—	14	—	—	—	18	—
Rode Knorhaan	15,60-72,—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Posten	—	—	14	-16,—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Langoesten (midden)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
(klein)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Lees "HET VISSERIJBLAD"

BERICHTEN AAN ZEEVARENDEN

BELGIE

18/130 (T) Lombardsijde. — Zeewaartse schietoefeningen.

Zie B.a.Z. 1/52-1977.

Gedurende de periode van 12 tot en met 23 september 1977, zullen schietoefeningen uitgevoerd worden door artillerie in de grote en midden sector, als volgt:

- week van 12 tot 16 september 1977: op donderdag 15 en vrijdag 16 september 1977;
- week van 19 tot 23 september 1977: op dinsdag 20, woensdag 21, donderdag 22 en vrijdag 23 september 1977.

Deze oefeningen worden gehouden van 0900 plaatselijke tijd tot zonsondergang, zonder onderbreking.

De schikkingen van B.a.Z. 1/53-1977 zijn van kracht.

(Med. A.A. Sch. Lombardsijde 22-8-77 — H. 62253)

18/131 (T) Noordzee. — Mijnenleg- en mijnenveegoefeningen.

Zie B.a.Z. 1/33-1977.

Gedurende de periode van 8 tot en met 23 september 1977, zullen mijnenleg- en mijnenveegoefeningen plaatsgrijpen in het gebied der „Vlaamse Banken”.

De oefeningen zijn gesitueerd:

1. boven de scheepvaartrouten naar Antwerpen en begrensd door de volgende posities:
 - A. 51°24'00"N — 2°35'00"E; C. 51°25'15"N — 3°02'00"E;
 - B. 51°38'00"N — 3°00'30"E; D. 51°36'00"N — 2°43'00"E.

2. in de „Negenvaam”, tussen de posities:

A. 51°20'25"N — 2°43'00"E en B. 51°14'50"N — 2°39'40"E.

(Zie Belg. krtn. „D 11” en „D 102”).

(Med. Zeemacht Oostende 24-3-77 — H. 61492)

NEDERLAND

18/132 Westerschelde. — Everingen. Wrak, gedekt door ton. Ton verlegd.

1. Aanbrengen:

- a. op 51°22'28"N — 3°51'04"E, een gevaarlijk wrak;
- b. direkt aan de S zijde van a, een zuid-cardinale boei.

N.B. Het wrak is dat van het Engels kustvaartuig „Susan Julia”.

2. De rode ton E6 verplaatsen (± 650 m W) naar 51°22'39"N — 3°50'20"E.

(Zie Belg. krt. „104/10”).

(Ned. B.a.Z. 2695 — H. 62277)

18/133 Westerschelde. — Overloop van Valkenisse. Wrakdiepte gewijzigd.

Op ± 51°22'15"N — 4°06'45"E de afgedregde wrakdiepte (103 dm) wijzigen in 123 dm.

(Zie Belg. krt. „104/08”).

(Ned. B.a.Z. 2613 — H. 62249)

NEDERLAND

Visaanvoer te Den Helder

IJMUIDEN

Aan de woensdagmarkt van 7 september werd aangevoerd: 1.534 kg tong; 8 kisten tarbot en griet; 39 kisten kabeljauw; 4 kisten wijting; 87 kisten schol; 66 kisten diversen.

Prijzen in guldens:

Per 1 kg.: grote tong 14,80; grootmiddel tong 12,64-12,26; kleinmiddel tong 11,38-11,35; tong één 10,35; tong twee 7,81-7,61; tarbot 17,94-17,77.

Per 40 kg.: tarbot 494-206; griet 262-175; kabeljauw vijf 68-57; poon één 112; poon twee 114; poon drie 90; poon vier 108-63; schar 104-46; makreel één 70; makreel twee 32-21; wijting drie 70; horsmakreel 43-25; rode poon twee 104-72; steenbolk 62.

De besommingen waren:

IJM 18 f800; 27 f1.380.

Aan de vrijdagmarkt van 9 sept. werd aangevoerd: 4.295 kg. tong; 46 kisten tarbot en griet; 825 kisten kabeljauw; 19 kisten schelvis; 557 kisten wijting; 475 kisten schol; 126 kisten schar; 172 kisten makreel en 232 kisten diversen.

Prijzen in gulden: per 1 kg.: tarbot 19,34-16,95; grote tong 15,11-14,60; grootmidentong 13,08-12,36; kleinmiddel tong 11,99-11,41; tong één 10,61-10,45; tong twee 7,83-7,46.

Per 40 kg.: steenbolk 39; bot 34-20; poontjes 39-32; krab 36-30; rode poon twee 100-87; tarbot 526-180; griet 275-124; kabeljauw één 216-198; kabeljauw twee 234-180; kabeljauw drie 188-160; kabeljauw vier 172-160; kabeljauw vijf 108-46; schelvis één 192; schelvis twee 228; schelvis drie 196-156; schelvis vier 120-96; schol één 128-104; schol twee 134-93; schol drie 108-76; schol vier 88-59; wijting drie 75-46; makreel twee 39-21,60; schar 57-24; tongschar 120-104.

De besommingen waren: KW.167 f 15.300; KW.4 f 7.800; UK.272 f 14.700; UK.23 f 5.900; UK.135 f 1.400; UK.137 f 8.600; UK.138 f 21.000; UK.145 f 1.000; VD.6 f 7.600;

VD.20 f 1.100; HD.16 f 11.500; WR.98 f 1.400; IJM.18 f 1.800; IJM.27 f 3.200. Verder waren er 2 Goedereese en 4 Texelse kotters met een totaal besomming van f 95.500.

Aan de maandagmarkt van 12 september werd aangevoerd: 11.825 kg. tong; 238 kisten tarbot en griet; 1.856 kisten kabeljauw; 121 kisten schelvis; 1.853 kisten wijting; 3.846 kisten schol; 112 kisten schar; 47 kisten makreel; 145 kisten diversen.

Prijzen in guldens: per 1 kg.: tarbot 17,61-16,40; grote tong 15,17-14,50; grootmiddel tong 12,70-12,40; kleinmiddel tong 11,80-11,40; tong één 10,41-9,52; tong twee 7,97-7,42.

Per 40 kg.: kleine leng 114; hammen met kop 176-112; krab 48-31; kleine kreeft 260; haai 112-90; rode poon twee 82-60; poontjes 20; tarbot 509-164; griet 262-134; kabeljauw één 234-210; kabeljauw twee 192-168; kabeljauw drie 184-154; kabeljauw vier 172-146; kabeljauw vijf 88-42; schelvis één 192-160; schelvis twee 166-140; schelvis drie 130-112; schelvis vier 90-60; schol één 104-86; schol twee 98-78; schol drie 84-69; schol vier 78-68; wijting drie 53-36; makreel één 39; makreel twee 25-21-60; schar 57-24; tongschar 173-88; horsmakreel 42; steenbolk 35-30.

De besommingen waren: SCH. 256 f 24.900; IJM.20 f 13.200; IJM.29 f 25.700; IJM.30 f 42.300; IJM.44 f 26.700; IJM.115 f 51.300; IJM.154 f 22.300; IJM.207 f 15.600; IJM.209 f 17.000; IJM.211 f 15.200; WR.32 f 21.500; WR.57 f 24.600; KW.14 f 31.200; KW.22 f 26.900; KW.24 f 22.200; KW.29 f 23.800; KW.45 f 53.700; KW.51 f 16.900; KW.88 f 31.700; KW.113 f 18.100; KW.145 f 23.600; KW.146 f 17.800; KW.152 f 16.900; KW.173 f 23.300; KW.175 f 35.100; KW.189 f 31.100; KW.194 f 17.700; KW.214 f 26.000; KW.226 f 6.200; KW.25 f 32.300.

DE AANVOER VAN VIS IN IJMUIDEN

De IJmuider Courant van vorige zaterdag deelt hieromtrent mede:

De aanvoer van vis heeft de afgelopen week weer eens veel te wensen overgelaten. Reeds maandag was het al goed merkbaar dat er de komende week niet veel te verwachten was, want toen al vielen de aanvoeren sterk tegen. Men heeft zich dan ook weer het allerbest kunnen bevoorraden door bij de diverse importeurs vis te bestellen. De vrijdagmarkt kon ook niets meer goed maken. In tegenstelling tot voorgaande vrijdagen waren er slechts een tweetal schepen met wat platvis aan de markt. Ook in de buitenhavens was niet veel klaar te maken, want ook daarvandaan kwamen berichten van heel weinig schepen en die daar waren binnengelopen klaagden ook steen en been over de geringe vangsten die gemaakt konden worden.

Over de geringe aanvoer van kabeljauw en gul zijn heel wat opmerkingen gemaakt, maar al dat gepraat ten spijt werd het aan de vrijdagmarkt niet beter.

De komst van de „Holland” aan deze markt kon eveneens geen verbetering in de ontstane situatie brengen. Wel had dit schip een

aardige partij schelvis, maar hieraan was blijkbaar niet zo'n grote behoefte want deze vis, wat de kleinste betreft, werd maar net verkocht boven de f 40,00 per bak. Hiertegenover had dit schip een twintig kisten van 125 kg. kabeljauw, deze werden graag gekocht voor ruim f 350,00 per kist. De paar kisten grote koolvis werden gekocht voor f 246,00 tot f 240,00 per kist. De koolvis drie ging weg voor ruim f 70,00. De koolvis vier werd traag gekocht voor juist beneden de f 50,00. Hierdoor kon dit schip wat dit keer onder de bevelen van de stuurman stond, nu niet een besomming maken waar men over naar huis kon schrijven en is dan ook bitter tegengevallen.

De grote trawlers zijn allemaal weer naar de visgronden besteven Ierland vertrokken om te proberen de toegestane 11.000 ton haring daar buit te maken. Op de opgegeven plaats is wel eens wat haring gevangen, maar juist enige mijlen benoorden het toegestane gebied is voorheen de meeste haring buit gemaakt. De schepen zijn dan ook met de meest gemengde gevoelens naar zee vertrokken.

PRACHTIGE VISSERIJMAPPEN IN KLEURENDRUK

Momenteel zijn prachtige geplastificeerde visserijsmappen verkrijgbaar (70 cm. x 100 cm.) in kleurendruk bij

Drukkerij P.V.B.A.
„NIEUWSBLAD VAN DE KUST”
H. BAELSKAAL 30, OOSTENDE — TEL. 059/70 77 13 - 14
BUREEL
VINDICTIVELAAN 22, OOSTENDE

Deze visserijsmappen zijn ook verkrijgbaar door storting van de overeenstemmende prijs op postrekening 000-0418987-44 van „Het Nieuwsblad van de Kust”.

Het gamma omvat volgende mappen :

A. VISSERIJMAPPEN à 360 F. (B.T.W. inbegrepen)

1. NOORD-AMERIKAANSE VISSOORTEN
2. ZOETWATERVIS
3. ZEEVIS
4. SCHAAL- EN WEEKDIEREN
5. MIDDELLANDSE ZEEVISSOORTEN
6. VISSOORTEN UIT DE ZUIDELIJKE ZEEEN
7. SPORT- EN LIJNVISSERIJ

B. VISSERIJMAPPEN à 300 F. (B.T.W. inbegrepen)

1. KAART DER VISSERIJGEBIEDEN IN DE NOORD ATLANTISCHE OCEAAN
2. ZEEDELICATESSEN

Ingeval van verzending dienen bovenstaande prijzen verhoogd met 40 F. portkosten.

A. LOWYCK & ZOON

VICTORIALAAN 36 — OOSTENDE
TEL. (059) 70 88 21

HERSTELLINGEN — INRICHTEN

Agent en deponhouder voor de Visserij :

Scheepsverven Sigma Coatings

(Bundeling van Pieter Schoen, Varossieau en Vettewinkel)

(7772V)

REDERS en VISSERS
koopt steeds bij Uw
KOOPERATIEVE

HAND IN HAND

Tijdokstraat 34, ZEEBRUGGE
Tel. (050) 54 41 17 / 54 41 92 - 54 46 56

Na de uren
Joz. DEROOSE — Tel. (050) 51 17 40

(7773V)

REDERS

LEEST UW

VAKBLAD

EVEREST

SCHILFERIJSFABRIEK
Hendrik Baelskaai 40

OOSTENDE Tel. 70 67 07

— HET KOUDSTE
— HET BEST BEWERKBAAR

(7386V)

REDERS en
VISSERS,
voor uw
SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING
wendt U in volle
vertrouwen tot de

Beroepsvereniging

HAND IN HAND

O.V.A. VISMIJN OOSTENDE — Tel. 80 11 01

HULP in MOED

Samenwerkende Vennootschap

H. BAELSKAAL, 27 - 8400 OOSTENDE

Tel. (059) 70.16.89 - Telex: hunood 812.29

Gedekte risico's:
eigen schade — schade aan derden —
opslepingen — totaal verlies —
lichamelijke schade aan derden —
navigatietoestellen — zeegoed — vistuig

Meer dan 20 miljoen frank kredieten
werden verleend aan de leden voor nieuwbouw
tegen zeer lage interesten.

